

Společnost
Jindřicha Chalupeckého
Jindřich Chalupecký Society

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2023

1. Stručně o činnosti SJCH v roce 2023	3
2. Svět Jindřicha Chalupického	5
2A. Seno, sláma, skládka v Galerii Václava Špály	5
3. Ostrovy: Možnosti soužití	8
3B. Pauline Curnier Jardin & Feel Good Cooperative: Římské večírky v Galerii hlavního města Prahy	10
4. Intervence	13
4A. Intervence #35: Odlesky hvězd na Zemi v Planetáriu Ostrava	13
5. Café Chalupický	17
5A. Paulina Olszewska (Galeria Studio)	17
5B. Ivana Vaseva (Faculty of things that can't be learned)	18
6. Další výstupy	19
6A. Publikace Nejen nukleární rodina	19
7. Cena Jindřicha Chalupického 2023	21
7A. Úvod	21
7B. Výstava Cena Jindřicha Chalupického 2023 v PLATO Ostrava	21
7C. Výstava Jonas Staal: Stanice propagandy v PLATO Ostrava	25
7D. Složení mezinárodní poroty pro rok 2023	26
7E. Ocenění pro laureátky a laureáty	27
7F. Divácké ocenění	27
7G. Doprovodný program	28
8. Islands of Kinship	30
příloha	
9. Mediální výstupy	
10. Finanční zpráva	

1. Stručně o činnosti SJCH v roce 2023

V roce 2023 realizovala Společnost Jindřicha Chalupického řadu významných výstupů propojujících český a zahraniční kontext současného umění. V rámci programové linie **Světy Jindřicha Chalupického** jsme v Galerii Václava Špály prezentovali výstavu **Seno, sláma, skládka**, která se odvíjela od odkazu tvorby Zorky Ságlové a představila mezinárodních výběr děl zaměřený především na problematiku ekologie a soužití člověka s dalšími organismy. Výstava zahrnovala unikátní environment polské umělkyně Diany Lelonek, který sloužil jako instalační rámec pro díla dalších vystavujících, a byla doprovázena sérií doprovodných programů pro různé cílové skupiny. Volné pokračování této výstavy představoval výstavní projekt **Imagine a Breath of Fresh Air** v galerii Studio ve Varšavě, která se taktéž věnovala problematice ekologie, a to zejména z perspektivy různých vizí budoucnosti – zahrnovala kromě současných děl i díla z 2. poloviny 20. století. Na podzim jsme ve spolupráci s Galerií hl. m. Prahy otevřeli výstavu **Římské večírky** významné zahraniční umělkyně Pauline Cournier Jardin (ve spolupráci s kolektivem Feel Good Cooperative), která se věnuje problematice pracovních i společenských podmínek pro sexuální pracovníce a pracovníky a obecně tak otevírá otázky lidských práv s integrací diskriminovaných skupin. V návaznosti na náš program z předchozích let, jsme retrospektivně zpracovali publikaci mapující projekt **Nejen nukleární rodina**, jejíž distribuci plánujeme na rok 2024. Pokračovali jsme také v dlouhodobé sérii **Intervencí**, a navázali jsme spolupráci s Planetáriem Ostrava, kde proběhla skupinová intervence nazvaná **Odlesky hvězd na Zemi**. Dále jsme rozvíjeli také cyklus **Café Chalupický**, v rámci kterého na výzkumné cesty do ČR zveme renomované zahraniční kurátorky a kurátory, tentokrát šlo o naše dlouhodobé spolupracovnice Paulinu Olszewskou a Ivanu Vasevu. V loňském roce jsme nadále rozvíjeli aktivity mezinárodní platformy **Islands of Kinship**, která navazuje na naše dlouhodobé snahy na poli mezinárodní výměny, ale zejména také feministické, inkluzivní a udržitelné institucionální praxe. V rámci této agendy jsme uskutečnili interní setkání zástupců a zástupkyň uměleckých institucí různého měřítka (zastoupena byla např. Národní galerie Praha, Galerie hl. m. Prahy, ale také malé organizace jako INI Project nebo galerie Display a další). Účelem setkání vedeného profesionální mediátorkou Danou Morée bylo sdílení zkušeností a know-how v oblasti institucionální inkluzivity a udržitelnosti. Díky přítomnosti koordinátorky pro inkluzi a udržitelnost (jejíž činnost v SJCh umožnilo právě výše zmíněné financování platformy **Islands of Kinship**) jsme uskutečnili také interní evaluační setkání s vybranými skupinami publika, konkrétně se seniory/seniorkami a Romy, a to v rámci výstavy **Seno, sláma, skládka** v Praze a výstavy CJCh a Jonas Staal v Ostravě.

V roce 2023 jsme také uskutečnili již 34. ročník **Ceny Jindřicha Chalupického**. Mezinárodní porota vybrala čtyři individuální tvůrkyně a tvůrce a jedno umělecké uskupení. Ocenění byli Kryštof Brůha, Lenka Glisníková, Petra Janda, Gabriela Těthalová a kolektiv StonyTellers. Výstava Cena Jindřicha Chalupického 2023 a

výstava zahraničního hosta Jonase Staal se konala v Ostravě ve spolupráci s Městskou galerií PLATO Bauhaus. I pražské publikum mělo ovšem možnost se s laureátkami a laureátem seznámit. 16.1. proběhlo vyhlášení jmen oceněných umělkyní a umělců na Praze 7 v Centru pro současné umění Praha. Zde se také později v květnu v rámci pravidelné komunitní akce Máme otevřeno všichni představili skrze prezentaci portfolií svých dosavadních projektů.

V rámci našich celoročních aktivit jsme spolupracovali s celou řadou českých i mezinárodních umělkyní a umělců, teoretiček a teoretiků a dalších spolupracovníků na vzniku nových děl, profesionální prezentaci jejich práce, výzkumných a dalších projektech. Věříme, že se nám podařilo naplnit vytyčené cíle, prohloubit dosavadní programové linie a představit kvalitní program s ohledem na diverzitu zapojených akterek a aktérů i publika, i s ohledem na programovou sdílnost a edukačně-kritickou rovinu.

Celkový počet návštěvníků (účastníků) činil v roce 2023 celkem 33 786.

2. Svět Jindřicha Chalupického

V roce 2023 jsme v této programové linii realizovali skupinovou experimentální výstavu **Seno, sláma, skládka** a přidružené doprovodné programy.

2A. *Seno, sláma, skládka* v Galerii Václava Špály

Galerie Václava Špály, Praha
29.3. – 3.5.2023

Vystavující: Nikola Brabcová, Ines Doujak, Justyna Górowska & Ewelina Jarosz, Hanna-Maria Hammari, Anna Hulačová, Martin Hurych, Petra Janda, Michal Kindernay, Věra Kotlářová-Chovancová, Diana Lelonek, Jumana Manna, Tamara Moyzes & Shlomi Yaffe, Tadeáš Polák, Ruta Putramentaite, Jan SágI, Zorka Ságlová, Dagmar Šubrtová, Jakub Tajovský, Marie Tučková, David Vojtuš

Kurátorky: Kurátorský kolektiv SJCH (Barbora Ciprová, Veronika Čechová, Tereza Jindrová, Karina Kottová)

Výstavní prostředí: Diana Lelonek

Produkce: Ondřej Houšťava, Zuzana Šrámková

Programy pro veřejnost: Nikola Ludlová ve spolupráci s kolektivem SJCH

Produkce programů pro veřejnost: Sára Davidová

Grafický design: Tereza Haspeklová a Petr Kněžek

Skupinový výstavní projekt *Seno, sláma, skládka* připravila Společnost Jindřicha Chalupického přímo pro prostory Galerie Václava Špály. Výstava je ohlédnutím za ikonickou realizací Zorky Ságlové v rámci výstavy *Někde něco* (společně s Janem Ságlem, Bělou Kolářovou a Jiřím Kolářem), uvedené v Galerii Václava Špály v roce 1969 pod dramaturgickým vedením Jindřicha Chalupického. Ságlová tehdy do galerie navezla velké množství schnoucího sena, vojtěšky a slámy, kterou s přáteli chodili pravidelně obracet a k této činnosti vybízeli také publikum. Díla dvou desítek místních i mezinárodních umělců a umělekyn vybraná pro výstavu *Seno, sláma, skládka* se zabývají jak reflexí důsledků období zemědělské kolektivizace, tak současnými ekofeministickými perspektivami. Zaměřují se na mezidruhovou solidaritu, ohleduplné a udržitelné vztahy a soužití a vykreslují situace, kdy příroda kontaminovaná lidským působením přebírá otěže a znovu nastoluje rovnováhu, které se člověk může ale také nemusí zúčastnit.

- ❖ Návštěvnost výstavy: 950
- ❖ Návštěvnost doprovodných programů: 195

Pohledy do výstavy Seno, sláma, skládka

Doprovodné programy k výstavě Seno, sláma, skládka:

- 3.4. od 17:00, Galerie Václava Špály, Komentovaná prohlídka výstavy Seno, sláma, skládka
- 3.4. od 18:00, UMPRUM, Mikulandská 134/5, Seno, sláma. Skládka? Odkazy díla Zorky Ságlové a ekologické perspektivy v současném umění
- 17.4. od 18:00, Knihovna Václava Havla, Ostrovní 129/13, Ekologie včera a dnes. Diskuze s pamětníci a pamětníky o ekologických otázkách na pozadí osobních příběhů a “velkých” a “malých” dějin
- 22.4. 14:00-17:00, čítárna kavárny Hlína, Kampus Hybernská, Hybernská 998/4, Život na skládce. Problematika sociálního vyloučení a environmentální spravedlnost
- 24.4. od 17:00 Galerie Václava Špály, Komentovaná prohlídka výstavy v anglickém jazyce
- 3.5. od 17:00, Galerie Václava Špály, Komentovaná prohlídka výstavy Seno, sláma, skládka

Přednáška o odkazu díla Zorky Ságlové na Umprum

3. Ostrovy: Možnosti soužití

V roce 2023 jsme v této programové linii realizovali mezinárodní skupinovou výstavu ***Imagine a Breath of Fresh Air*** a samostatnou výstavu ***Pauline Cournier Jardin: Římské večírky***. K oběma výstavám proběhly přidružené doprovodné programy.

3A. *Imagine a Breath of Fresh Air* v Galerii Studio

Galerie Studio, Varšava

5. 6. – 30. 7. 2023

Vystavující: BCAA System, Gabriela BK, Joshua Citarella, Mark Fridvalszi, Seana Gavin, Eva Jaroňová, Nam June Paik, Kinga Kielczyńska, Diana Lelonek, Ruth Wolf-Rehfeldt, Milan Ressel, Leon Romanow, Adéla Součková, Maja Smrekar, Superflux, Suzanne Treister, Ondřej Trhoň a Nela Pietrová

Kurátorky: Kurátorský kolektiv SJCH (Barbora Ciprová, Veronika Čechová, Tereza Jindrová, Karina Kottová) a Paulina Olszewska (Galeria Studio)

Výstavní architektura: Krzysztof Skoczylas

Produkce: Ondřej Houšťava, Zuzana Šrámková (SJCH), Ewa Grzebyk (Galeria Studio)

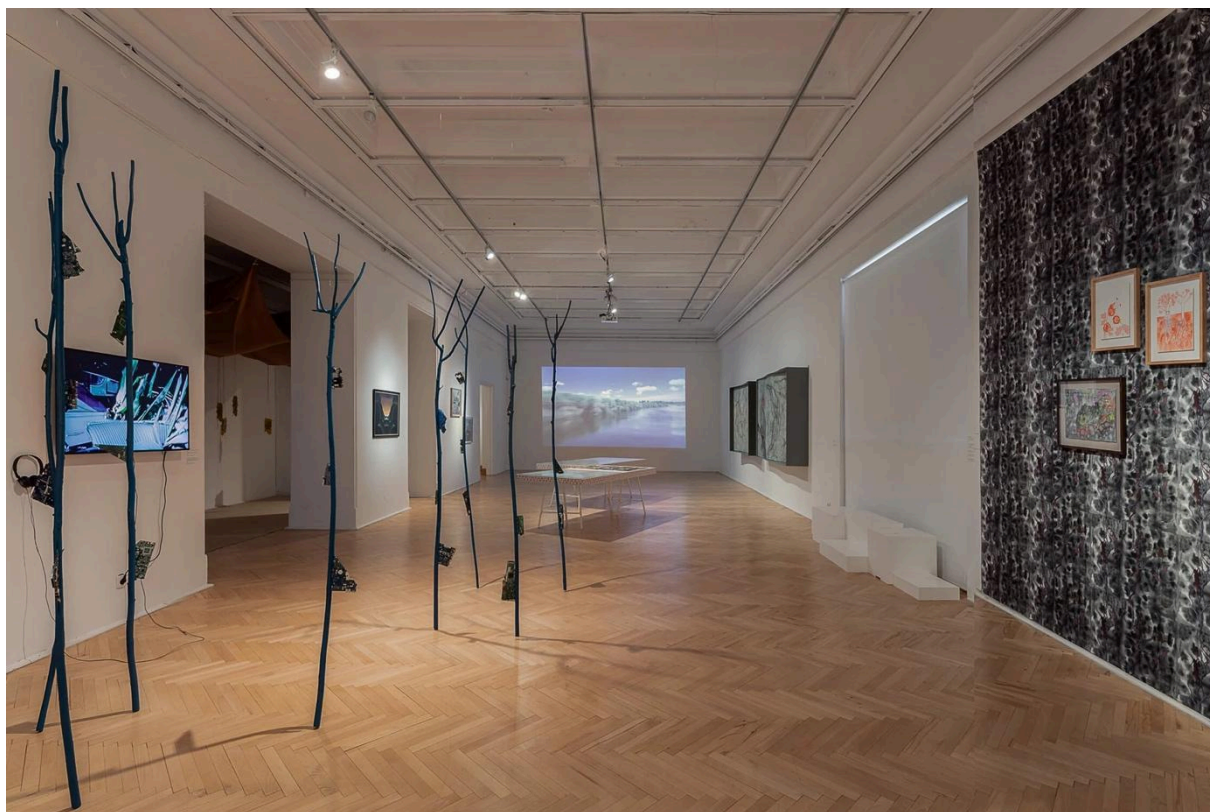
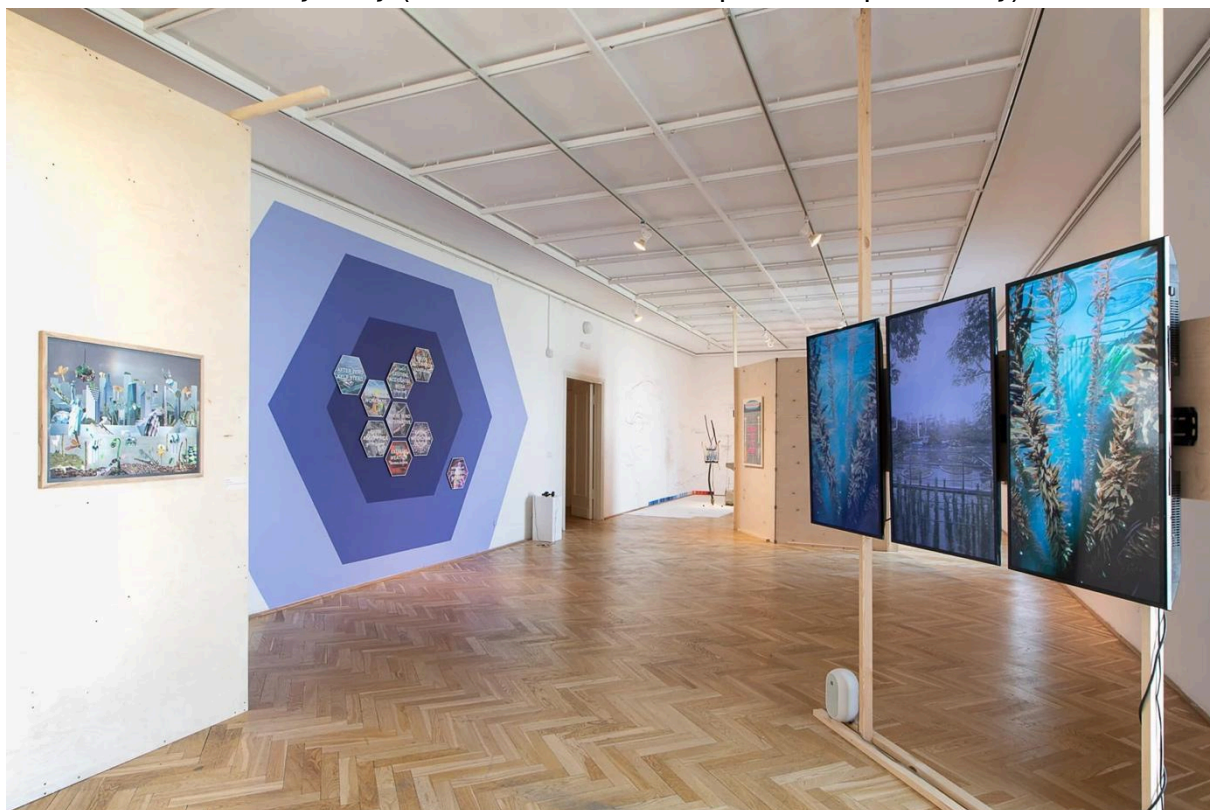
Grafický design: Tereza Haspeklová a Petr Kněžek

Skupinová výstava ve varšavské Galerii Studio na několika rovinách rozvíjela téma vizí budoucnosti. Sestávala z projektů řady českých, polských a zahraničních umělců a zahrnovala dvě hlavní roviny, které zároveň odrážely prostorové uspořádání Galerie Studio, rozdělené do dvou pater. To první se věnovalo konceptu návratu k tradicím a k přírodě/přirozenosti, zatímco to druhé se zaměřilo na techno optimistické či dystopické představy o budoucnosti, které lze spojit s vědeckofantastickou literaturou. Jedna část výstavy kriticky zkoumala již zmíněné solarpunkové vize a představy o budoucnosti propojující ekologický způsob života s nejmodernější technologií, vědou a „pokrokem“, ale také různé strategie přežití v dystopickém, až po-lidském světě. Druhá část se zabývala strategiemi nerůstu, zpomalení či udržitelného života v souladu s přírodou.

Narativ výstavy se vydával na cestu časem, ale také mimo reálný čas, a z této pozice zkoumal minulé a budoucí utopie. Výstavou prostupovalo i téma eskapismu situovaného do separovaných zeměpisných končin, snových říší, fiktivních scénářů či dávných utopických představ. Jejím cílem však nebyl útěk do nereálna. Naopak jsme doufali, že na základě spojení celé řady uměleckých, vědeckých a aktivistických projektů a strategií, včetně propojení a spolupráce jednotlivých osobností, které za nimi stojí, se začnou objevovat malé střípky, ze kterých by bylo možné pomalu sestavovat cestu ven z dnešní v mnoha ohledech tíživé situace. Když už není kam utéct, můžeme zkusit utíkat do budoucnosti. A odtamtud začít přetvářet současnost. Současná umělecká díla v rámci výstavy doplňovala také několik

historických děl ze sbírek Galeria Studio, Miejska Galeria BWA v Bydhošti, Alšovy jihočeské galerie a ze soukromých sbírek.

❖ Návštěvnost výstavy (včetně vernisáže a doprovodné přednášky): 790

Pohledy do výstavy Imagine a Breath of Fresh Air

Doprovodný program k výstavě Imagine a Breath of Fresh Air:

- 5.6. 18:00 přednáška Ondřeje Trhoně „Solarpunk futures, cottagecore, discontents and post-human poetics“, in the foyer of Teatr Studio
- 5.6. 19:00 komentovaná prohlídka výstavy Imagine a Breath of Fresh Air

Doprovodná přednáška Ondřeje Trhoně

3B. Pauline Curnier Jardin & Feel Good Cooperative: Římské večírky v Galerii hlavního města Prahy

Dům fotografie, Galerie hlavního města Prahy

13. 11. 2023 – 25. 2. 2024

Vystavující: Pauline Curnier Jardin & Feel Good Cooperative, Marie Lukáčová

Kurátorky: Kurátorský kolektiv SJCH (Barbora Ciprová, Veronika Čechová, Tereza Jindrová, Karina Kottová), Jitka Hlaváčková (GHMP)

Výstavní architektura: Marie Lukáčová

Produkce: Ondřej Houšťava, Zuzana Šrámková (SJCH), instalační četa GHMP

Inkluzivní programy pro veřejnost: Nikola Ludlová ve spolupráci s kolektivem SJCH

Grafický design: Filip Kraus

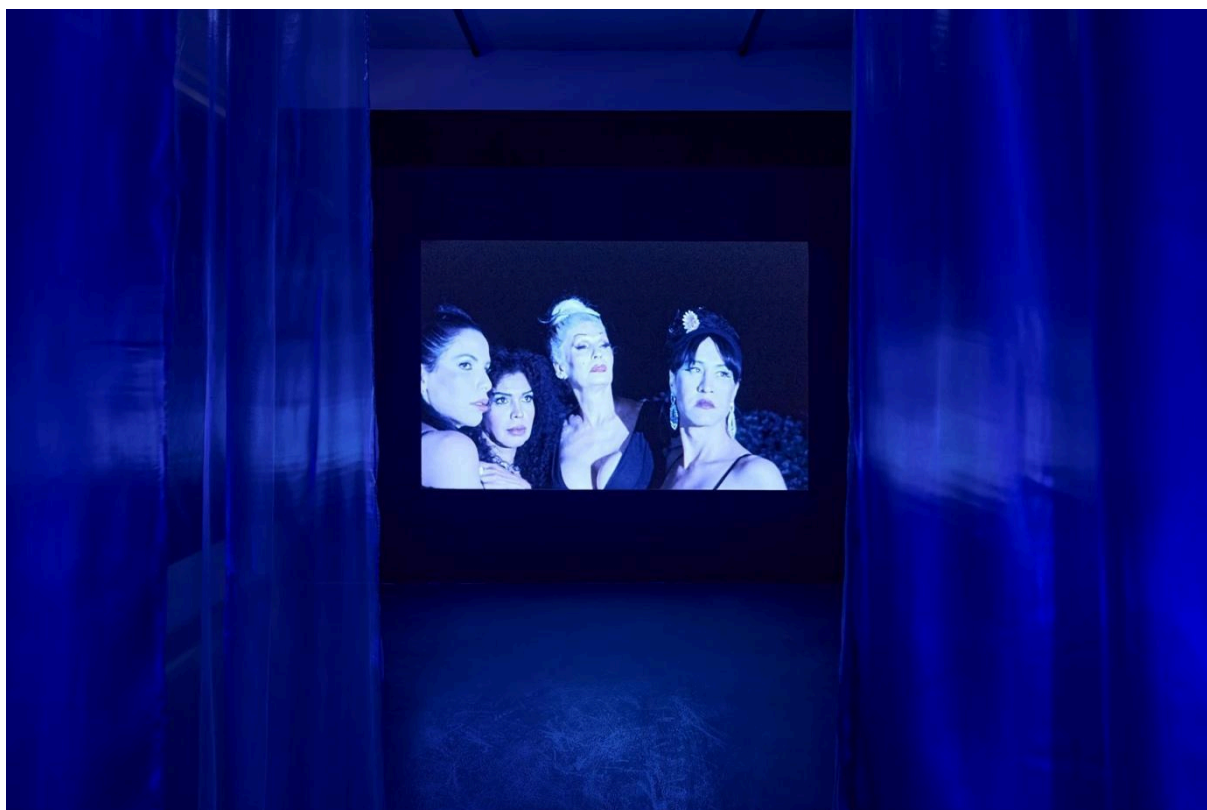
Výstava **Římské večírky** představuje trojici videí a sérii grafik, jež vznikly v rámci unikátní spolupráce umělkyně Pauline Curnier Jardin a kolektivu sexuálních pracovníků, umělkyň a architektů, které od roku 2020 vystupují pod společným jménem Feel Good Cooperative. Cílem kolektivu, zformovaného v Itálii během striktních lockdownových opatření za pandemie Covid-19, je zviditelňovat a zároveň posilovat ekonomické a společenské postavení sexuálních pracovníků a pracovníků. Skrze zapojení do uměleckých projektů tato iniciativa přispívá k podpoře a posílení nezávislosti těch, kdo v minulosti čelili odsouzení na okraj v rámci většinové společnosti, stigmatizaci a vyloučení z možností sebe-reprezentace. Jejich díla tak adresují mimo jiné také témata migrace, genderové identity nebo post-koloniálního dědictví.

Pauline Curnier Jardin (nar. 1980 v Marseille) je výtvarná umělkyně, filmařka a performerka, která čerpá z rozsáhlého repertoáru odkazů od řecko-římské mytologie přes lidové pohádky, různé náboženské praktiky až po pohanské rituály. Její filmy a instalace, které často pojímá jako divadelní scény, zobrazují prostory hry nebo lidové zábavy, jako jsou cirkusy, kabarety, karnevaly nebo lunaparky, světy, kde jsou povoleny všechny identity, všechny druhy převlékání a převrácení původních významů. Svá díla vystavovala v prestižních mezinárodních muzeích a institucích. Curnier Jardin získala řadu ocenění včetně Prize der Nationalgalerie v roce 2019, Villa Medici Residency 2019/2020 v Římě a Villa Romana Fellows 2021 ve Florencii. Mezi další prestižní ocenění patří holandská NN Award (2018) a Prix Fondation d'Entreprise Ricard (2017).

Feel Good Cooperative je kolektiv zahrnující kolumbijské transsexuální pracovníce a spřízněné duše. Tento kolektiv vznikl v Římě během striktního lockdownu na jaře 2020 z iniciativy umělkyně Pauline Curnier Jardin, fotografky a sexuální pracovníce Alexandry Lopez a architektky a výzkumnice Sereny Olcuire. Feel Good Cooperative chápe umění jako vlivný prostor pro vyjádření a posílení ekonomického postavení, skrze něž usiluje o pozvednutí subjektivit, které v minulosti čelily marginalizaci, stigmatizaci a vyloučení z možností sebe-reprezentace. Prostřednictvím kolektivních děl a performancí vytvářejí členky kolektivu umění na základě sdílených zkušeností a workshopů, které zahrnují různé umělecké techniky. Práce Feel Good Cooperative byly představeny v různých městech včetně Říma, Berlína, Janova, Bonnu, Kolína nad Rýnem a nyní Prahy.

- ❖ Návštěvnost výstavy k 29. 1. 2024 (včetně vernisáže a komentované prohlídky): 1236

Pohledy do výstavy Římské večírky

4. Intervence

V roce 2023 jsme v této programové linii realizovali jednu skupinovou tematickou intervenci v planetáriu Ostrava, kterou vidělo téměř 30 tisíc lidí.

4A. *Intervence #35: Odlesky hvězd na Zemi* v Planetáriu Ostrava

Planetárium Ostrava

4.10. – 21.12. 2023

Vystavující: Zbyněk Baladrán, Katarína Poliačiková, Lucia Sceranková, Dagmar Šubrtová

Kurátorka: Veronika Čechová

Produkce: Ondřej Houšťava, Zuzana Šrámková

Výstavní intervence v prostorách Planetária Ostrava vychází inspiračně a tematicky z prostředí planetária a výzkumu, který zde probíhá. Místo, které ve svém špičkovém vybavení spojuje technologický pokrok a vědecké objevy s odvěkou romantickou aktivitou – pozorováním hvězdné oblohy – vybízí k doplnění o umělecké reakce na lidské ohledávání vlastní pozice na Zemi i ve vesmíru.

Video esej Zbyňka Baladrána Modely vesmíru z roku 2009 demonstruje hravě analytický způsob přemýšlení o výtvarném umění z jistého meta odstupu, a to formou, která je blízká spekulativnímu uvažování o vesmíru. V krátkém videu jsou nám prezentovány svěží a často nečekané metafora, jejichž optikou můžeme nahlížet nejen médium výstavy, ale i uspořádání světa okolo nás.

Model vesmíru jako proces myšlení, kde linie nacházejí spojení s jinými liniemi, tvoří uzly a z nich vycházejí další linie. Model vesmíru jako knihovna, kde jsou jednotlivé police knihovny rozděleny podle témat a odpovídají různým druhům vědění. Model vesmíru jako příběh, vyprávěný na pokračování.

Vizuální umělkyně a spisovatelka Katarína Poliačiková se ve své umělecké praxi dlouhodobě zajímá o čas a paměť, o slučování osobních a vědeckých příběhů. Vystavený triptych Pozorování Saturnu (1610 – 2017) z roku 2022 mapuje vizuální historii Saturnu za poslední staletí, počínaje Galileem, který byl prvním astronomem jenž pozoroval Saturnovy prstence, až po kosmické lodě Pioneer a Cassini NASA a jejich nelidské oko. V digitálních asamblážích jsou navrstvené všechny snímky Saturnu, které se autorce dostaly do rukou: první starověké kresby zobrazující planetu s dojemnou nepřesností, rytiny ze starých astronomických knih, až po nejnovější snímky z archivů NASA.

Jak se čtyři století odehrávají v životě planety? V kosmickém časovém měřítku je to sotva zrunko prachu. A přesto, co tentýž čas znamená pro nás, lidstvo, které po tisíce let pozoruje nebeská tělesa? Způsob, jakým jsme nyní schopni zachytit vizuální povahu vesmíru, odráží zpět nás samotné a technologický pokrok, kterého jsme dosáhli.

Fotografka Lucia Sceranková zachází s médii fotky jako určitým „magickým“ nástrojem, který vytrhává z proudu času konkrétní okamžiky. Tato symbolická sebereflexe média je dále umocněna sochařskými a materiálními kvalitami, které autorka svým finálním dílům propůjčuje. Smyslem instalací Lucii Scerankové není vytvářet další iluzivní reprezentace reality, ale zkoumat, co jako realitu prožíváme.

Pro výstavu aktualizovala své dílo z roku 2013, kdy dala v sérii inscenovaných a modifikovaných fotografií nazvané Z druhé strany nebe průchod fascinaci fenomény, které nás přesahují a snahou získat kontrolu tam, kde to není možné. Do této kategorie spadá neuchopitelná velikost vesmíru, ale například také všepohlcující city a síla emocí. V prosvětleném, vzdušném prostoru ochozu planetária se tak můžeme ponořit do prožitku setkání s téměř nehmotným „vesmírem“ v podobě tisku na poloprůsvitné látce. K němu tvoří kontrast zarámovaná fotografie ženské tváře, také zdánlivě skrytá za průsvitným závojem. Měkkost a poddajnost vtisknuté do pevné hmoty mramoru jsou ovšem v případě této sochy – pozorovatelky světa – pouze iluzí, podpořené efemérností černobílé fotografie.

Dagmar Šubrtová se ve své umělecké výpovědi zabývá tématem proměn zemského povrchu pod vlivem zásahů moderní civilizace a obecnou vzájemností mikrokosmického a makrokosmického. Příspěvkem na výstavě je výběr kreseb z dlouhodobého cyklu Universe, v němž se autorka zabývá fenoménem ultra prostorů, v nichž neexistují běžné zákonitosti času a které se vyskytují v nekonečném množství v kosmickém prostoru, aniž jsme schopni přesně identifikovat jejich parametry. Jednoduchými geometrickými tvary, symbolickou barevností a specifickou povrchovou texturou autorka navozuje představy různých stádií

cyklických vesmírných i pozemských dějů a navozuje také pocit vstupu do onoho neuchopitelného prostoru, vířícího vesmírným prachem.

Dominantním doplňujícím prvkem instalace je vyřazená součástka satelitního přijímače, zavěšená ve vzduchu před sekvencí kreseb. Svým kruhovým tvarem, i barevností a povrchovou texturou evokující dráhy „padajících hvězd“, vstupuje do přirozeného vizuálního dialogu s dvěma trojrozměrnými modely vesmírných těles levitujících nad vstupní dvoranou planetária v rámci místní stálé expozice.

❖ Návštěvnost: 26 388

Pohledy do výstav Odlesky hvězd na Zemi

5. Café Chalupecký

5A. Paulina Olszewska (Galeria Studio)

Praha, 12. 4. – 19. 4. 2023

Paulina Olszewska absolvovala do České republiky již druhou cestu v rámci programu Café Chalupecký. Hlavní náplní její cesty byl kurátorský výzkum – setkání s českými umělkyněmi a umělci, které jsme společně vybrali do výstavy *Imagine a Breath of Fresh Air* (Adéla Součková, kolektiv BCAA Systém, Eva Jaroňová ad.) Paulina Olszewska je polsko-německá kurátorka, spisovatelka a projektová producentka žijící ve Varšavě a Berlíně. Vystudovala dějiny umění na Jagellonské univerzitě v Krakově a na Humboldtově univerzitě v Berlíně. Její recenze, rozhovory a kritické články byly publikovány v mnoha mezinárodních časopisech a je také autorkou textů do katalogů a uměleckých publikací. Paulina Olszewska působí již řadu let jako nezávislá kurátorka a připravuje výstavy mezinárodních umělců pro řadu evropských institucí. Jako asistentka, kurátorka a poradkyně spolupracovala s různými galeriemi v Německu. V letech 2017-2019 spolupracovala s galerií Krupa (uměleckou institucí sídlící v polské Vratislavi), pro kterou vytvořila a kurátorovala sérii 24hodinových pop-up výstav v různých městech v Polsku, Německu a Ukrajině. Od roku 2019 pracuje jako kurátorka v Galerii Studio ve Varšavě. Ve své kurátorské praxi se zaměřuje na znovuoobjevování umělekyní a jejich zasazení do současného kontextu, a také na umělecký odkaz Bauhausu, jeho redefinici a reinterpretaci.

Paulina Olszewska na zahájení výstavy *Imagine a Breath of Fresh Air*, která navazovala na její jarní výzkumnou cestu do Prahy.

5B. Ivana Vaseva (*Faculty of things that can't be learned*)

Praha, Ostrava, 30.10 – 3.11. 2023

Ivana Vaseva absolvovala networkingovou cestu do České republiky, jejímž jádrem byla série setkání s místními umělci a umělkyněmi (a potažmo příprava nadcházejícího projektu New Agora, kterou realizuje Vaseva spolu s kolektivem SJCH). Propojila se tak s Jiřím Žákem, Jiřím Skálou, Pavlou Scerankovou, Barborou Kleinhamptovou a Alešem Čermákem. Vaseva se zároveň jako moderátorka zapojila do veřejného programu k výstavě Stanice propagandy Jonase Staala v galerii PLATO v Ostravě.

Ivana Vaseva je kurátorkou, výzkumnicí a autorkou v oblasti současného výtvarného umění, nahlíženého z interdisciplinární perspektivy. Věnuje se problematice pracovního práva v oblasti kultury a praktickým podmínkám produkce současného výtvarného umění. Zkoumá také institucionalizovaný modernismus jako obecný institucionální rámec, o který je třeba bojovat, a usiluje o vytváření nových modelů participace prostřednictvím sociálně angažovaného umění.

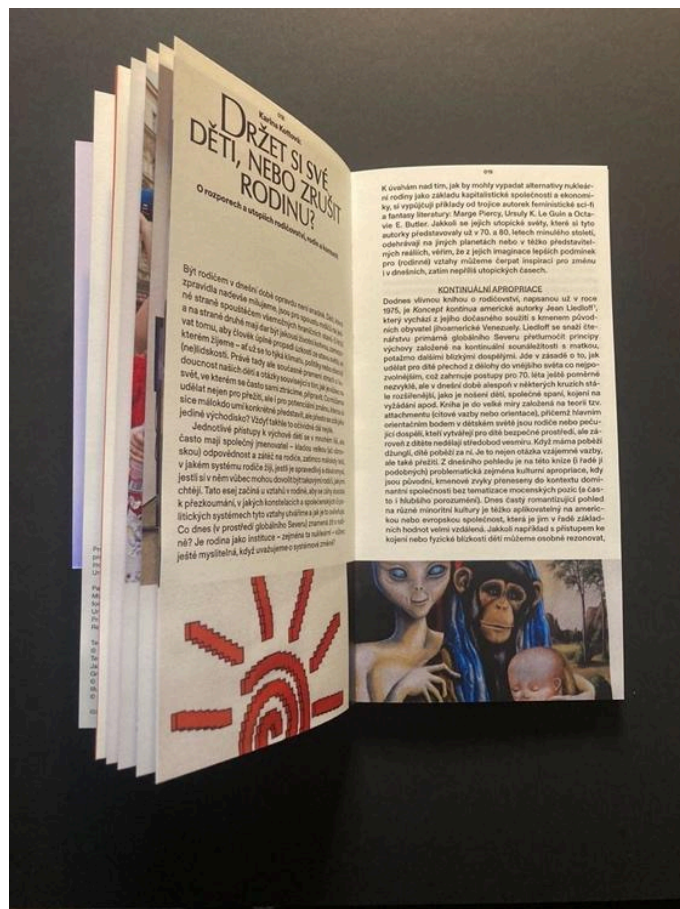
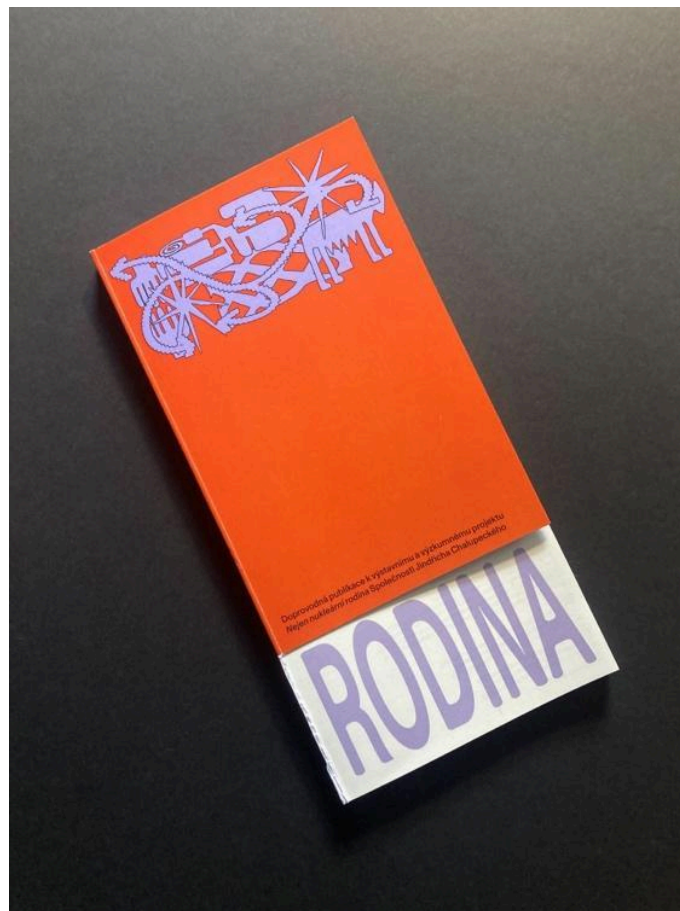
Závěrečná diskuse s Jonasem Staalem a Ivanou Vasevou, PLATO Ostrava, 2.11. 2023

6. Další výstupy

6A. *Publikace Nejen nukleární rodina*

Publikace shrnuje dlouhodobý výzkumný a výstavního projekt Společnosti Jindřicha Chalupického s názvem Nejen nukleární rodina / Beyond Nuclear Family. Během let 2020 – 2022 se uskutečnily celkem čtyři skupinové mezinárodní výstavy v Čechách (Praha 2x), Německu (Berlín) a USA (New York) a vzniklo několik rozsáhlých nových autorských projektů. Kniha je rozdělena na sekce dokumentující tyto výstupy včetně doprovodných programů skrze textovou a obrazovou část nazvanou „Kronika“, a zároveň se věnuje každému vystavenému dílu v katalogové části knihy formou fotodokumentace díla a kurátorského textu. Vedle této vizuálně i textově bohaté dokumentační části, obsahuje publikace řadu autorských textů – esejí, úvah či reportáží – od čtyřech členek kurátorského kolektivu Společnosti Jindřicha Chalupického a čtveřice hostek*ů. Je nám velkou ctí, že nabídku participace na knize přijala současná britská akademička a spisovatelka Sophie Lewis, americká právnička zastávající práva tzv. zvolených rodin Diana Adams, kurátorky berlínské *alpha nova&galerie futura* Katharina Koch a Sylvia Sadzinski, a český psychoterapeut Jan Kulhánek. Každý*á ze zde uvedených osobností se zároveň nějakým způsobem podílel*a na programu výstav Nejen nukleární rodina. Proto je jejich příspěvek do knihy výstupem dlouhých diskuzí a příprav, s osobním vkladem a vztahem k celému projektu. Sophie Lewis zde uvedla úryvek ze své knihy *Zrušte rodinu!*, kterou také osobně představila během doprovodného programu výstavy v galerii Display v Praze. Diana Adams, která měla přednášku ku příležitosti otevření výstavy v newyorské galerii EFA Project Space, napsala nový text o americkém původu „nukleární rodiny“ a jejích úskalí z pohledu legislativy pro LGBTQ+ komunity. Kurátorky z berlínské *alpha nova&galerie futura*, kde se uskutečnila jedna z výstav NNR, referovaly o svém workshopu uskutečněném v rámci navazující výstavy v galerii Display. A v neposlední řadě psychoterapeut Jan Kulhánek, který byl hostem diskuze s názvem *Kulatý stůl: Rodina po karanténě zabývající se rodinným soužitím v čase pandemie COVID-19* a po ní, ve své esejí uchopil téma absence v rodině. Vedle těchto textů do publikace přispěly kurátorky SJCH Barbora Ciprová, Veronika Čechová, Tereza Jindrová a Karina Kottová čtyřmi esejemi, které jsou výsledkem dlouhodobých výzkumů. Kniha tedy dále postihuje témata jako je rodičovství z pohledu kulturních vzorců, jak různé způsoby rodinného bydlení ovlivňují rodinu, utopické vize o podobě rodiny či genderové role v rámci této společenské jednotky.

❖ Náklad: 800 ks

7. Cena Jindřicha Chalupického 2023

7A. Úvod

Cena Jindřicha Chalupického je nejprestižnější nezávislou cenou pro současné výtvarné umění v České republice. Se svou již téměř pětaticetiletou historií jde navíc o nejstarší kontinuálně pořádanou cenu svého druhu v zemích bývalého východního bloku. Historie ceny a dlouhý seznam umělkyň a umělců, kteří jí prošli, jakož i členů poroty nebo organizátorů a patronů z řad SJCh, svědčí o výjimečném postavení Ceny Jindřicha Chalupického v porevoluční české kultuře a může v mnoha ohledech sloužit jako referenční bod pro zkoumání naší nedávné minulosti i interpretaci současnosti. Cena se každoročně těší intenzivnímu zájmu odborné i široké veřejnosti, slouží jako lakmusový papírek i spouštěč diskusí na umělecké scéně i v masových médiích. Díky soustavné činnosti týmu Společnosti Jindřicha Chalupického se pak Cena stává v posledních několika letech také možným vstupním zdrojem informací pro odborníky a instituce ze zahraničí. Cena prochází kontinuálním, sebekritickým vývojem v reakci na aktuální společenské proměny a potřeby umělecké scény, namísto uzavírání se do neměnného formátu. Cena Jindřicha Chalupického je udělována za mimořádnou uměleckou tvorbu v oboru vizuálního umění. Je určena nastupující generaci umělkyň*ců, jejichž dílo má potenciál dlouhodobě obstát v kontextu české i mezinárodní umělecké scény a ztělesňuje po obsahové a formální stránce výjimečný postoj.

Počet návštěvníků (účastníků) celkem: 4 448 (údaj ke konci roku 2023, výstava trvá do 25.2.2024)

7B. Výstava *Cena Jindřicha Chalupického 2023* v *PLATO Ostrava*

PLATO Ostrava - Bauhaus
1.11. 2023 – 25.2.2024

Laureátky*ti: Kryštof Brůha, Lenka Glisníková, Petra Janda, StonyTellers, Gabriela Těthalová

Kurátor*ky: Jakub Adamec a kurátorský kolektiv SJCH (Barbora Ciprová, Veronika Čechová, Tereza Jindrová, Karina Kottová)

Produkce: Ondřej Houšťava, Zuzana Šrámková

Komunikace: Veronika Čechová, Lamija Čehajić

Programy pro veřejnost: Nikola Ludlová ve spolupráci s kolektivem SJCH

Výstava Ceny Jindřicha Chalupického 2023 je prezentací laureátek a laureáta nejvýznamnějšího tuzemského ocenění pro nastupující generaci umělců a umělkyní. V rámci 34. ročníku byli oceněnými Kryštof Brůha, Lenka Glisníková, Petra Janda, Gabriela Těthalová a kolektiv Stony Tellers. Společná výstava se již podruhé koná v galerii Plato Ostrava, kde střídá další dvě pravidelné destinace, Brno a Prahu. Výstavu doprovodil projekt Stanice propagandy zahraničního hosta, jímž je mezinárodně etablovaný nizozemský umělec Jonas Staal. Jeho práce se dlouhodobě zabývá vztahem mezi uměním, propagandou a demokracií.

Pohled do výstavy Cena Jindřicha Chalupického 2023 (dílo Petry Janda)

Mezinárodní porota složená z představitelů a představitelů předních mezinárodních uměleckých institucí, v níž zasedli Ivet Ćurlin (Kunsthalle Wien), Anna Daučíková (umělkyně a pedagožka), Charles Esche (Van Abbemuseum, Eindhoven), Fatoş Üstek, kurátorka a teoretička, Frieze Sculpture, Londýn) a Jan Zálešák (kurátor a pedagog), vybírala z více než 90 portfolioů zaslaných autorkami a autory prezentujícími svou tvorbu na současnou českou uměleckou scéně. Na porotu silně zapůsobila celková kvalita a konzistence přihlášek, kterých přišlo ještě více než v předchozích ročnících a obsahovaly řadu nových námětů: „*Zaujaly nás jednotlivé umělecké hlasy, ale i některé společné nebo opakuující se motivy a přístupy. Značná část přihlášených prací zkoumá figurativní či abstraktní malbu, objevilo se i množství na výzkumu založených postupů a projektů, často zpracovaných*

*doktorandy*doktorandkami či absolventy*absolventkami uměleckých škol. Mnoho děl má podobu fiktivních dokumentů zkoumajících rozsáhlé utopické nebo futuristické krajiny. Další umělci*umělkyně zaujali k realitě (nebo její projekci) opačný přístup tím, že ji rozbili na kousky, fragmentovali, případně přiblížili našemu oku. Obě tendence jako by vycházely z podobné touhy spekulovat o možných alternativách k našim současným podmínkám, ať už v mikro- nebo makro- měřítku. Tento přístup může souviset se sdílenou citlivostí umělců*umělkyně ohledně zkušeností s násobnými a vzájemně se prolínajícími krizemi, které ovlivňují jak náš sociální systém, tak i životní podmínky. Řada umělců*umělkyně se pokusila překročit hranice uměleckých krajin a projevila opravdové úsilí o změnu organizačního systému a vytvoření nových komunit či způsobů života. Mladá umělecká scéna se rovněž zjevně emancipuje a vydává se směrem od estetiky/postupů jednotlivých ateliérů na uměleckých akademiích k vlastním generačním zájmům. Celkově lze říci, že mnohé z předložených prací se již nezajímají tolik o kritiku současných krizí, ale zaměřují se na hledání nových možností, nástrojů, metod a přístupů“, shrnula porota.*

Pohled do výstavy Cena Jindřicha Chalupeckého 2023 (dílo StonyTellers)

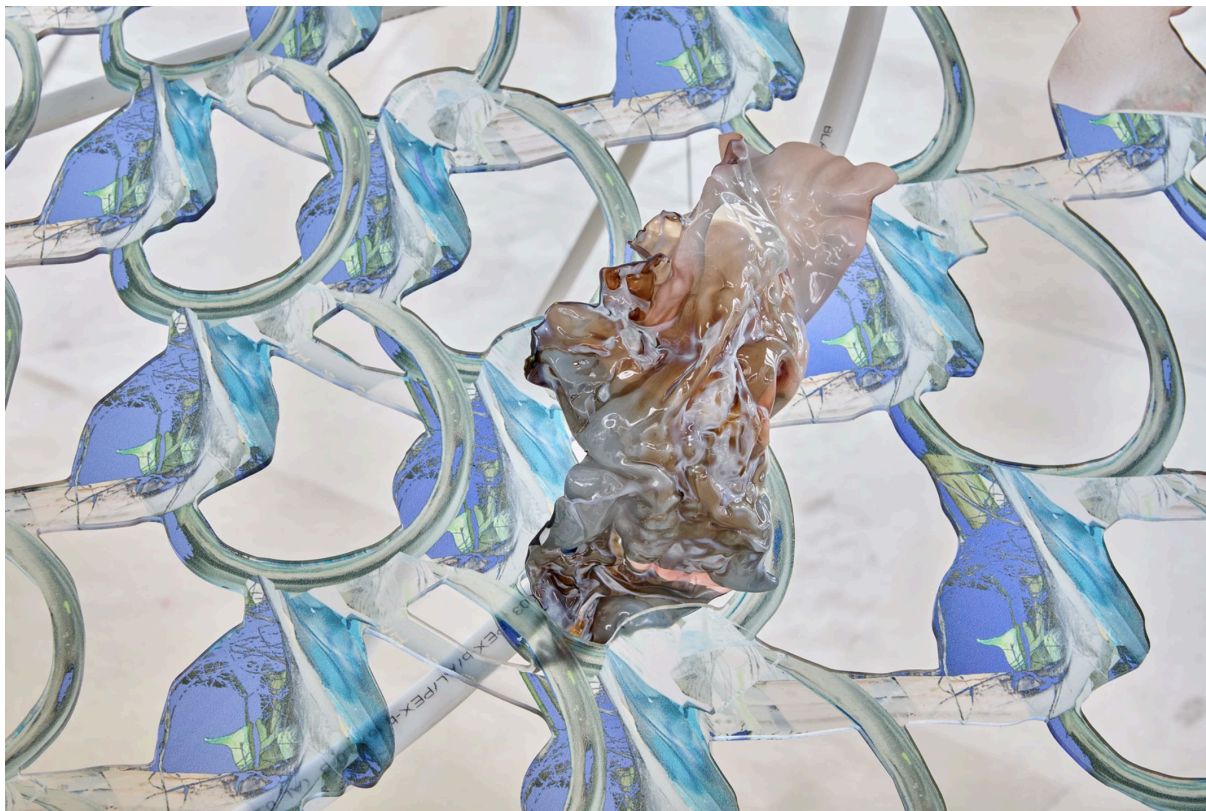
Kurátorsky výstavu zaštili Jakub Adamec a celý kurátorský kolektiv SJCh (Barbora Ciprová, Veronika Čechová, Tereza Jindrová a Karina Kottová) v úzké spolupráci s produkčním týmem SJCh (Ondřej Houšťava, Zuzana Šrámková). Graficky výstavu pojednal Petr Kněžek a architekturu výstavy zajistil Jakub Červenka. K výstavě jsme vydali katalog a realizovali doprovodné programy pro široké spektrum publika včetně rodin s dětmi.

Výstava byla doplněna o promítací prostor s video profily z produkce umělecko-dokumentární platformy Artyčok.tv tematizující uměleckou praxi všech vystavujících. Cena Jindřicha Chalupického je jedním z mála místních projektů představujících nejprogresivnější současné umění, který je zároveň dostupný opravdu širokým vrstvám publika. S návštěvníky výstav aktivně pracujeme, snažíme se o mnohvrstevnatý přístup – srozumitelné vysvětlující texty k vystaveným dílům, videodokumenty a fotodokumentace, odbornější texty do katalogu a dalších odborných publikací a současně přístupné edukativní texty o dílech do mapy k výstavě a dalších materiálu.

Pohled do výstavy Cena Jindřicha Chalupického 2023 (dílo Kryštofa Brůhy)

Ve spolupráci s edukačními odděleními partnerských institucí připravujeme ke každému ročníku sérii doprovodných programů pro veřejnost. Jde zejména o komentované prohlídky s kurátorkami, umělkyněmi a umělci i dalšími odborníky (z nichž některé jsou tlumočené do znakového jazyka a pro většinu z nich zajišťujeme hlídání či program pro děti), herny a dílny pro rodiny s dětmi, programy pro seniory, edukační programy pro školy a další projekty určené specifickým cílovým skupinám. Ve spolupráci se zahraničními hosty chystáme artist talks představující dosavadní vybrané realizace, popřípadě promítání kontextualizující jejich práci apod. Vstupné na výstavy a doprovodné programy je zpravidla zdarma nebo zcela symbolické a umožňuje tak účast nejširší veřejnosti.

Pohled do výstavy Cena Jindřicha Chalupeckého 2023 (dílo Lenky Glisníkové)

7C. Výstava *Jonas Staal: Stanice propagandy* v PLATO Ostrava

PLATO Ostrava - Bauhaus
1.11. 2023 – 25.2.2024

Vystavující umělec: Jonas Staal

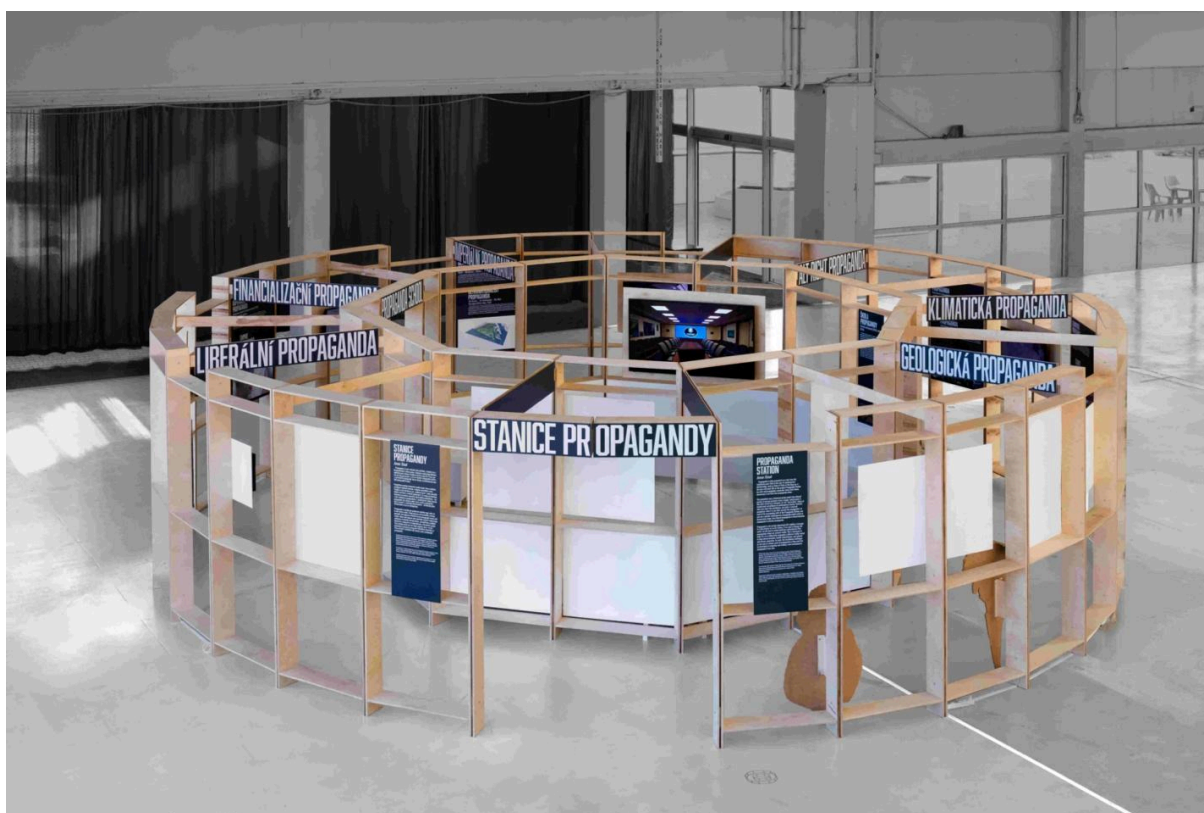
Kurátorka: Karina Kottová

Produkce: Lamija Čehajić, Ondřej Houšťava, Zuzana Šrámková

Propaganda je často vnímána jako přežitek z totalitní éry a bezprostředně ji známe pouze v kontextu současných diktatur, například pod vedením Vladimira Putina nebo Kim Čong-una. Jak ale ukazuje projekt s názvem *Stanice propagandy* umělce a experta na propagandu Jonase Staala, ani demokracie není vůči propagandě imunní. Panoptikon označuje historický model vězení, který strážcům umožňoval sledovat vězněné z jednoho centrálního místa. Později se stal metaforou pro „velkého bratra“ a jeho neustálý dohled nad lidmi v moderní společnosti. Po vstupu do Staalovy instalace se ocitáme uprostřed obráceného panoptikonu – my v něm sledujeme propagandisty. V jednotlivých celách *Stanice propagandy* tak můžeme vidět různé modely propagandy, které rezonují i v dnešních demokraciích – od liberální přes ekonomickou až po tu ekologickou. Propaganda se netýká jen předávání určitého typu zpráv. Je to akt tvorby reality. Pokud chceme svět proměnit,

musíme pochopit, jak současné elitářské formy propagandy tvarují naši realitu. Jenom tak budeme moci společně vytvořit realitu jinou, založenou na hluboké demokratizaci, spravedlivém rozdělení bohatství a reparacích za kolonialismus a klimatické změny. Tato instalace před nás tak klade nejednu výzvu: nestačí podrobovat existující propagandy kritickému zkoumání, je třeba přispět k vytváření naší vlastní, nové, osvobozující propagandy. Přímo pro tuto příležitost vzni také nový film Jonase Staala prezentovaný v centru instalace, s názvem Divadlo propagandy.

Uprostřed Stanice propagandy se nacházela Škola propagandy. V rámci této platformy probíhaly během konání výstavy setkání s expertními, aktivistickými i organizátorskými kruhy s cílem společně zanalyzovat nástroje a formy současných propagand a zároveň experimentovat a vzdělávat se v metodách (anti)propagandy.

Pohled na instalaci Stanice propagandy zahraničního hosta CJCH 2023 Jonase Staala

7D. Složení mezinárodní poroty pro rok 2023

Charles Esche, ředitel Van Abbemusea v Eindhovenu

Hana Janečková, kurátorka, teoretička a pedagožka působící na Akademii výtvarných umění v Praze

Valentinas Klimašauskas, nezávislý kurátor

Marika Kupková, kurátorka a teoretička

Srác Sam, umělkyně a kurátorka galerie Sam 83

Fatoş Üstek, nezávislá kurátorka a spisovatelka působící ve Velké Británii a Turecku

7E. Ocenění pro laureátky a laureáty

- rozpočet na vznik nového díla či projektu ve výši 70 000 Kč, zajištění architektonického a technického řešení výstavního projektu
- autorský honorář
- profesionální spolupráce na adjustaci a vystavení díla v jedné z partnerských institucí (Moravská galerie v Brně, Národní galerie Praha, PLATO Ostrava)
- celoroční kurátorská a produkční spolupráce na vzniku díla
- profesionální foto- a videodokumentace díla
- možnost workshopů a konzultací s odborníky na různé umělecké postupy a techniky
- možnost ateliérového zázemí
- propagace autorské tvorby v odborných i obecných médiích
- odborné konzultace s mezinárodní porotou CJCh
- mezinárodní networking v rámci sítě zahraničních partnerských institucí a kontaktů Společnosti Jindřicha Chalupického
- „studio visits“ se zahraničními kurátorkami a kurátory v rámci programu Café Chalupický
- propojení se zahraničními profesionály skrze síť Českých center
- podpora dalších autorských projektů a tvorby v následujících letech
- zajištění rezidenčních pobytů po ukončení aktuálního ročníku CJCh
- zařazení se do prestižní databáze umělkyň a umělců, kteří prošli CJCh, a o které i v následujících letech SJCh „pečuje“ ve smyslu nabídek spolupráce v zahraničí i u nás, apod.

7F. Divácké ocenění

Divácká cena se udílela po boku CJCh již od roku 2002, změnila ovšem několikrát patronát (v minulosti to byl časopis Reflex a časopis Respekt) a také se výrazně proměňovaly způsoby výběru i ohodnocení a vyhlašování vítěze divácké ceny. V posledních letech jsme institut divácké ceny výrazně etablovali, ve spolupráci s hlavním partnerem – Českými centry. Vzhledem k nedávným posunům v pravidlech CJCh se proměňuje i Divácké ocenění, které se namísto krátkodobé rezidence pro jednoho vítěze či vítězku stává podporou mezinárodního networkingu všech pěti laureátek a laureátů. Česká centra podporují rezidence laureátek a laureátů během jejich pobytu v již zmíněných institucích formou networkingu, ale zároveň každoročně rozesílají do své sítě portfolia a podklady o celé pěti oceněných, kterým ředitelky a ředitelé mezinárodních poboček ČC ve spolupráci s týmem SJCh budou pomáhat s kontaktem na tamější instituce, kurátorky a kurátory apod. i do budoucna.

V rámci výstavy Ceny Jindřicha Chalupického mají diváčky a diváci možnost napsat komukoli z participujících umělkyň a umělců svou zpětnou vazbu, za co konkrétně

oceňují jejich práci na společné výstavě. Opět se tedy nejedná o soutěžní formát, ale způsob, jak ohodnotit díla na výstavě, tentokrát samotnou veřejností. Každoročně vnímáme, že Divácké ocenění je pro laureátky a laureáty velmi důležitou zpětnou vazbou.

7G. Doprovodný program

K Ceně Jindřicha Chalupického 2023 se uskutečnil tradičně bohatý doprovodný program: komentované prohlídky, prezentace laureátů, diskuse ad. Velkou část doprovodného programu v roce 2023 tvořil také diskurzivní program k výstavě zahraničního hosta Jonase Staala s názvem Škola propagandy.

Již v den vernisáže se konalo několik doprovodných programů, den poté navazovala první edice přednáškového cyklu Škola propagandy kontextualizující a rozšiřující výstavu zahraničního hosta Jonase Staala.

Seznam realizovaných aktivit

- Vyhlášení laureátek*ů Ceny Jindřicha Chalupického 2023 / Kryštof Brůha, Lenka Glisníková, StonyTellers, Petra Janda, Gabriela Těthalová / Tisková konference / 16.1. 2023 / Nadace a Centrum pro současné umění Praha, Praha
- Máme otevřeno / prezentace laureátů CJCH 2023 / 20.5.2023 / Centrum pro současné umění Praha
- Výstava Cena Jindřicha Chalupického 2023 / zahájení / 1.11. 2023 / Plato Ostrava
- Výstava Cena Jindřicha Chalupického 2023 / výstava / 1.11. 2023 – 25.2.2024 / Plato Ostrava
- Výstava Cena Jindřicha Chalupického 2023 / dětský workshop / 1.11. 2023 / Plato Ostrava
- Výstava Cena Jindřicha Chalupického 2023 / komentovaná prohlídka / 1.11. 2023 / Plato Ostrava
- Výstava Cena Jindřicha Chalupického 2023 / workshop vyšívání s kolektivem StonyTellers / 2.11. 2023 / Plato Ostrava
- Výstava Cena Jindřicha Chalupického 2023 / komentovaná prohlídka / 8.11. 2023 / Plato Ostrava
- Výstava Cena Jindřicha Chalupického 2023: Jury Meeting / komentovaná prohlídka / 3.12. 2023 / Plato Ostrava
- Cena Jindřicha Chalupického 2023: Jury Meeting / dětský workshop / 3.12.2023 / PLATO Ostrava
- Cena Jindřicha Chalupického 2023: Jury Meeting / studio visits poroty s laureáty / 3.12.2023 / PLATO Ostrava
- Cena Jindřicha Chalupického 2023: Meet The Jury / přednáška / 6.12.2023 / Nadace a Centrum pro současné umění Praha

- Výstava Cena Jindřicha Chalupeckého 2023 / komentovaná prohlídka / 14.12. 2023 / Plato Ostrava

Komentovaná prohlídka výstavy CJCH 2023, 1.11.2023

- Jonas Staal: Stanice propagandy / výstava / 1.11. 2023 – 25.2.2024 / Plato Ostrava
- Jonas Staal: Stanice propagandy / komentovaná prohlídka / 1.11. 2023 / Plato Ostrava
- Jonas Staal: Škola propagandy I / přednáška Jonase Staala: Umění a propaganda ve 21. století / 2.11. 2023 / Plato Ostrava
- Jonas Staal: Škola propagandy I / přednáška Jana Bělíčka: Hledání třetí cesty? Česká mediální krajina mezi postkomunismem a autoritářstvím / 2.11. 2023 / Plato Ostrava
- Jonas Staal: Škola propagandy I / přednáška Andrey Průchové: Černé a bílé Madonny. Oběti a portýrky. Ženy, migrace a mediální prostor. / 2.11. 2023 / Plato Ostrava
- Jonas Staal: Škola propagandy I / přednáška Ivany Vasevy / 2.11. 2023 / Plato Ostrava
- Jonas Staal: Škola propagandy II / přednáška Gwendolyn Albert: Proti-romská propaganda / 3.12. 2023 / Plato Ostrava
- Jonas Staal: Škola propagandy II / přednáška Edity Stejskalové: Romská propaganda / 3.12. 2023 / Plato Ostrava
- Vydání katalogu k výstavě Cena Jindřicha Chalupeckého 2023 a zahraničního hosta Jonase Staala: Stanice propagandy / uvedení na vernisáži 1.11.2023 / PLATO Ostrava

❖ Celkový počet návštěvníků na doprovodných programech výstavy: 440

Jonas Staal: Škola propagandy, 2.11.2023

8. Islands of Kinship

Projekt *Islands of Kinship* (1. 9. 2022 - 31. 8. 2024) podpořený grantem programu Kreativní Evropa buduje pod vedením Společnosti Jindřicha Chalupeckého **platformu šesti evropských institucí současného umění s cílem rozvíjet strategie sociální inkluze a ekologické udržitelnosti, a to jak v rámci realizace kulturních programů pro veřejnost tak v rámci vnitřního fungování zapojených institucí.** Participujícími institucemi jsou Společnost Jindřicha Chalupeckého (Praha) – hlavní koordinátor, Faculty of Things That Can't Be Learnt (Skopje), Julius Koller Society (Bratislava), Latvian Centre for Contemporary Art (Riga), Frame Finland (Helsinky), a Temporary Gallery (Kolín nad Rýnem). Název projektu odkazuje ke skutečnosti, že současnou uměleckou instituci můžeme chápat jako jakýsi ostrov, kde lze zkoušet a uplatňovat **alternativní způsoby strukturování života a práce a realizovat „utopické“ scénáře akcentující odpovědnost, vzájemnou péči, participaci, rozmanitost a spravedlnost.** Kritické (umělecké) instituce jsou často označovány za „sociální spáry“, simulátory alternativních způsobů sociálně-politické konfigurace. Prostřednictvím projektu *Islands of Kinship* propojujeme šest podobně smýšlejících organizací z různých částí Evropy, které díky své geografické poloze, programovému zaměření či jiným specifikům představují takovéto ostrůvky neortodoxních způsobů myšlení.

Platforma *Islands of Kinship* na základě dlouhodobého sdílení zkušeností, myšlenek a zdrojů umožní všem šesti partnerským organizacím prohloubit své dovednosti, znalosti a kapacity s cílem stát se udržitelnými a inkluzivními subjekty jak na rovině interní, tak externě (směrem k návštěvnicku, externím spolupracovnícům a spolupracovníkům ad.), a s velkým dosahem šířit a sdílet získané výsledky a poznatky. Rádi bychom prostřednictvím tohoto projektu iniciovali mezinárodní diskusi, do které se spolu s námi zapojí umělci a umělkyně a další profesionálky a profesionálové v oblasti umění, kulturní instituce, nevládní organizace cílící na posilování sociální a environmentální spravedlnosti, veřejné orgány a různé segmenty publika mimo rámec běžných příznivců umění. **Projekt také posiluje nadnárodní tvorbu a cirkulaci uměleckých děl prostřednictvím podpory vzniku nových uměleckých děl**, která jsou prezentována v kontextu samostatných a skupinových výstav a veřejných programů realizovaných jednotlivými zapojenými institucemi.

Setkání platformy Islands of Kinship v Helsinkách, listopad 2023

Kromě veřejných výstupů určených širokému spektru cílových skupin se projekt zaměřuje na **budování kapacit v samotných zapojených institucích**, a to prostřednictvím pořádání sympozií a interních setkání, sebe-vzdělávání, sdílení know-how a rozvoje nových metodik a postupů. Získané zkušenosti a informace chceme dále šířit i mimo rámec samotné platformy prostřednictvím série podcastů, manuálů a v závěru projektu také vydáním shrnující publikace. Důležitou součástí

projektu je **ustanovení nové pozici tzv. koordinátorky*ra pro inkluzi a udržitelnost**, a to v každé zapojené instituci. V rámci projektu již proběhla velká část plánovaných akcí - úvodní společné setkání zástupkyň a zástupců všech zúčastněných organizací v Bratislavě, setkání a pravidelná spolupráce nových koordinátorek*rů, ale také série výstav, symposií, manuálů, podpora vzniku nových uměleckých děl a další výstupy. Na konci roku 2023 proběhlo symposium v Helsinkách týkající se dosavadní praxe participujících institucí na poli ekologické udržitelnosti a inkluzivity. Pro závěrečný rok 2024 pak kromě dalších interních i veřejných programů realizujeme především výslednou publikaci.

9. Mediální výstupy

Seno, skládka, sláma upozorňují na přírodu kontaminovanou člověkem

jab

29. 3. 2023 | Zdroj: ČT24

Seno, skládka, sláma upozorňují na přírodu kontaminovanou člověkem (zdroj: ČT24)

Zeminu, přírodniny nebo zrezlý odpad ze skládky umístili umělci do pražské Galerie Václava Špály. Díla dvou desítek tvůrců apelují na udržitelné a ohleduplné vztahy lidí navzájem i člověka k přírodě. Ukazují, jak je příroda lidským působením kontaminovaná, a některá naznačují, že by se mohla pokusit nastolit znovu rovnováhu i bez člověka. Výstava Seno, skládka, sláma odkazuje k projektu Zorky Ságlové z roku 1969. Průkopnice českého land artu ho tehdy vytvořila pro stejný galerijní prostor.

Akční umělkyně Zorka Ságlová před více než půlstoletím navezla do galerie schnoucí seno, vojtěšku a slámu, které s přáteli chodili pravidelně obracet, a k této činnosti vybízeli také publikum.

„Tu činnost moc dobře znala, protože pocházela ze sedlácké rodiny. A její rodina, konkrétně její strýc, měla i přímou zkušenost s tím, jak těžké v té době bylo vzdorovat režimu, který razil systém kolektivizace,“ podotýká kurátorka Veronika Čechová.

Při ukončení výstavy zahrála tehdy nová kapela The Plastic People of the Universe a v návaznosti na to vznikla i série fotografií Jana Ságla zachycující undergroundové muzikanty na balících slámy.

[ODKAZ](#)

Portrét Zorky Ságlové v iVysílání

Ságlová tak do bílé galerie, v době, kdy většina výstav prezentovala malby, sochy a objekty, přinesla prvek přírody a krajiny a prvek práce a běžného života. Tímto způsobem se připojila k mezinárodním tendencím v umění dnes nazývaných land art, environment nebo akční umění či sociální plastika. Ságlová si však vysloužila příkré odsouzení nejen ze strany veřejnosti, ale také oficiálních struktur uměleckého provozu tehdejšího Československa.

„Kompostované“ umění

Aktuální výstava na koncept Zorky Ságlové navazuje a dává mu současný kontext. Polská umělkyně Diana Leloneková vytvořila instalaci inspirovanou kompostováním. Do galerie navezla dvě tuny hlíny. Leloneková ve své tvorbě reflektuje vztah člověka k životnímu prostředí.

V Galerii Václava Špály prezentuje například přírodniny, které našla při svých výzkumných projektech, například při trasování migračních cest čápů, které negativně ovlivňují důsledky lidského konzumerismu, klimatické změny a neudržitelná produkce odpadu, nebo při zkoumání zaniklých vesnic v oblastech důlní těžby. „Také používám různé rostliny, které se mohou objevit na místech, které lidi zničili. Jsou velmi mocné a dokážou renovovat zničenou přírodu,“ doplnila.

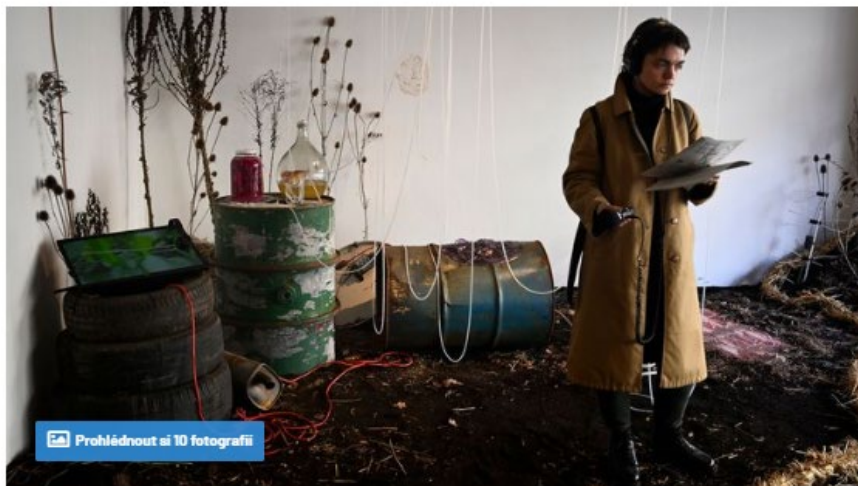
Seno, sláma, skládka

Galerie Václava Špály, Praha

28.3. – 3.5.2023

<https://magazin.aktualne.cz/kultura/umeni/capi-na-skladce-vystava-spalova-galerie-seno-slama-skladka/r~b660d834ceeb11ed9ae20cc47ab5f122/>

Čápi na skládce. Výstava ve Špálově galerii odkazuje k senu, které přivezla Ságlová

Ad

Foto: ČTK

ČTK, Kultura

30. 3. 2023 15:20

Na zlepšení vztahu k přírodě i mezi lidmi navzájem nově apelují díla dvou desítek umělců ve Špálově galerii na pražské Národní třídě. Výstava nazvaná Seno, sláma, skládka začala tuto středu, potrvá do 3. května. Připravila ji Společnost Jindřicha Chalupického a mimo jiné ukazuje, nakolik je příroda znečištěná působením člověka.

Ad

Přehlídka odkazuje k projektu umělkyně Zorky Ságlové, která právě do [Špálový galerie](#) v srpnu 1969 navezla balíky schnoucího sena, slámy a sušené vojtěšky. S přáteli je pravidelně chodila obracet, k čemuž zároveň vybízela publikum. "V jedné místnosti kupky sena, které jsme chodili rozhazovat, před bouřkou nebo večer jsme je kopili. Ve druhé místnosti byly balíky slámy, které jsme dovezli ze Státního statku Ďáblice," popsal básník Ivan Martin Jirous, starší bratr Ságlové, v knize nazvané Magorův zápisník.

"Návštěvníci denně ze sena a slámy vytvářeli spontánně nové sestavy. K tomu na stěnách cvrkalo množství kobylek a hrála reprodukováná rocková hudba," vzpomínala Ságlová.

Zorka Ságlová při projektu Seno-sláma ve Špálově galerii, 1969. |

Foto: archiv Galerie hlavního města Prahy

Při ukončení výstavy zahrála tehdy nová bigbítová kapela The Plastic People of the Universe "v neuvěřitelném vedru v nedýchatelném ovzduší", jak napsal Jirous. V návaznosti na to vznikla série fotografií, kdy manžel umělkyně Jan Ságel zachytil členy sestavy právě na balících slámy. Galerii založenou roku 1957 toho času stále vedl známý teoretik Jindřich Chalupický, i když jeho éra pomalu končila. Následující rok, za počínající normalizace, byla instituce pod záminkou rekonstrukce uzavřena a Chalupický formálně odešel do důchodu.

Projekt tehdy sedmadvacetileté Ságlové byl avantgardní, galerie tou dobou běžně stále vystavovaly spíš malby či sochy. Výtvarnice do nich vnesla prvek přírody, běžného života a práce. Zároveň se tímto konceptuálním gestem přihlásila k mezinárodním směrům jako land art, environment art či akční umění. Umělkyně si však za projekt se senem vysloužila příkré odsouzení ze strany veřejnosti i oficiálních struktur uměleckého provozu komunistického Československa. I "méně prореžimní kritici označili tehdejší výstavu za 'zvrhlou', za výsměch

Seno, sláma, skládka
Galerie Václava Špály, Praha
28.3. – 3.5.2023
<https://artalk.info/news/vsechno-vsude-v-provazanem-svete>

Všechno, všude v provázaném světě

19. 4. 2023 | [Martin Netočný](#) | [Recenze](#)

Výstava *Seno, sláma, skládka* v Galerii Václava Špály si klade skrze díla současných umělkyní a umělců otázku, jak se proměnilo přemýšlení o životním prostředí za posledních padesát let. Podle Martina Netočného se na porovnání dvou výstavních projektů – jednoho z roku 1969 a druhého současného – dobře ukazuje, jak se posunula pozornost od jedince obklopeného lidskou společností k mezidruhovému propojení.

Všechno, všude v provázaném světě

Vyplavené dřevo, lotyšská skládka, semínko v podrážce, kulička z žížalích výtrusů a sláma z ekologického zemědělství. Při letmém pohledu do poznámek k této recenzi rezonuje mým podvědomím hlas babičky Martina Hurycha. Vyplňuje také první místnost Galerie Václava Špály a vnáší do ní situační aspekty ze života ženy stárnoucí na českém venkově. Instalace s názvem *Dolík* totiž sestává mimo jiné z nahrávky jejích každodenních činností a představuje tak zdánlivě pevný rámec hospodaření neúprosně svázaný s konkrétní vesnicí a okolní krajinou. Její slova obtékají Hurychův objekt z univerzálních smrkových latí, sochy Ruty Putramentaite a Anny Hulačové. Odráží se rovněž od stěn, na nichž visí padesát let staré fotografie Jana Ságla i stránky kurátorského textu Jiřího Padrtý, a s postupně mizící intenzitou pokračují do dalších prostor galerie.

„Porouchaný mobil,“ řekne babička ve chvíli, kdy v Padrtově originálním strojopisu z konce šedesátých let čtu: „Stručně řečeno, je to výstava kdykoliv a kdekoliv možného, a ne předem daného, zamýšleného, hotového a uzavřeného.“ Věta zní trochu, jako by byla napsaná na míru současné výstavě *Seno, sláma, skládka* připravené kurátorsko-produkčním kolektivem Společnosti Jindřicha Chalupického (SJCH). Při troše dobré vůle v ní můžeme najít procesualitu, která je vlastní současnému environmentálnímu myšlení, a tak se zdá, že výstava *Někde něco*, uvedená ve Špálově galerii v roce 1969, a projekt, který je zde možné vidět teď, mají i přes proluku pěti dekad relativně dost společného. „Produktivní dezinterpretace“, jak užitý významový posun s nadsázkou pojmenovala Tereza Jindrová na panelové diskuzi konané asi týden po vernisáži, předpokládá dva symetrické světy. To je však nejen vzhledem ke změně ekologického paradigmatu v novém miléniu spíše nepravděpodobné.

Seno, sláma, skládka

Galerie Václava Špály, Praha

28.3. – 3.5.2023

<https://artrevue.cz/seno-slama-skladka-vzpominka-a-vystava-ve-spalovce/>

Seno, sláma, skládka – historie a výstava ve Špálovce

Autor: - red - — Před 10 měsíců v rubrice Výstavy Doba čtení: 3 min

0

 Sdílejte na Facebooku

 Sdílejte na Twitteru

Prostory „Špálovky“ se někdy stávají svědkem událostí, které svým způsobem otevřeně připomínají zajímavou minulost. Vzpomínky či uznání a vlastní tvůrčí vklad vytvářejí pak nové výstavy či akce. Vzpomeňme například na minimalistický koncept Jiřího Davida, kdy prázdnou galerií vzdával hold Marcelu Duchampovi, (umělec inicioval v roce 2019 ve Špálově galerii akci – vzpomínku na jedno důležité výročí: přesně před 50 lety v této pražské galerii totiž probíhala výstava legendárního Marcela Duchampa (1887 – 1968). Další vzpomínková akce probíhá nyní za účasti řady autorů. Tentokrát je galerie naopak doslova zaplněna instalacemi, díly nebo projekcemi volně inspirovanými jinou událostí z roku 1969.

Jiří David inicioval v roce 2019 vzpomínku na historickou výstavu Marcela Duchampa ve Špátově galerii...

Slavná akce Zorky a Jana Ságlových a Běly a Jiřího Kolářových byla připomenuta již dříve. V roce 2019 uspořádala u příležitosti jubilea památné akce pražská [Hunt Kastner Gallery](#) jakýsi remake ze Špálovky.

Nyní se několik kurátorů a umělců v rámci aktivit Společnosti Jindřicha Chalupeckého nechalo inspirovat opět touto unikátní událostí. O co před léty šlo? V jisté nadsázce by se dalo říct, že tehdejší aktéři udělali ze Špálovky galerie vesnickou tancovačku...

Zorka Ságlová ve Špátově galerii v roce 1969 inspirovala současnou výstavu

Seno, sláma, skládka

Galerie Václava Špály, Praha

28.3. – 3.5.2023

<https://denikn.cz/1123691/prazske-galerie-zarustaji-vegetaci-je-mozne-dnes-jeste-snit-o-lepsi-budoucnosti/>

21. dubna 2023 6:51 ♥ Výtvarné umění

Pražské galerie zarůstají vegetací. Je možné dnes ještě snít o lepší budoucnosti?

ANNA FREMROVÁ

Odebírat e-mailem

Seno, sláma, skládka v Galerii Václava Špály. Foto: Jan Kolský

Na přelomu března a dubna byly v centru Prahy zahájeny hned dvě výstavy, které tematizují vztah ke krajině a přírodě. Český sochař Rony Plesl zaplnil Museum Kampa svými skleněnými plastikami obřích růží a minimalistických stromových kmenů, v Galerii Václava Špály na Národní třídě pak nenápadná dřevěná branka otvírá vstup do prostoru plného rostlin, žížal, suterénu zarůstajícího myceliem i celé velké skládky, zanesené zbytky, zvukovým znečištěním i nenápadnými pozůstatky lidských výtvorů.

Přestože dvě vegetací zarostlé výstavy, jež se ve stejném týdnu otevřely pražským návštěvníkům, přináší velmi odlišná témata, prostředky i samotné umělce, jsou si blízké nejen přírodními motivy, ale také citlivou a zodpovědnou prací s prostorem a především materiálem.

Obě navíc úspěšně obrazejí pozornost k samotné krajině – ať už se jedná o tiché, majestátní rozjímání mezi skleněnými kmeny, nebo tlumený křik navržené skládky.

Sláma, saláty, žížaly

Kurátorský kolektiv Společnosti Jindřicha Chalupického a celkem dvacet dva autorek a autorů z Česka i zahraničí společně navazují výstavou *Seno, sláma, skládka* na instalaci umělkyně Zorky Ságlové ze šedesátých let. Ta zaplnila část Galerie Václava Špály balíky slámy v rámci výstavy *Někde něco* v roce 1969.

Zorka Ságlová, *Seno, sláma*, instalace z roku 1969. Foto: GHMP

Současní umělci vycházejí z její původní instalace *Seno, sláma* a společně rozvíjejí úvahy nad vztahem k půdě a krajině, ale i k obecnějším tématům odsunu všeho nepříjemného, co odmítáme řešit, ze zorného pole.

V úvodu výstavy jsou k dispozici fotky i dokumentace původní instalace Ságlové. Zvukovou kulisu k prozkoumávání historického pozadí dotváří Dolík Martina Hurycha. Ten se věnuje zachycování specifického charakteru konkrétních míst, v tomto případě jeho vlastní babička předčítá zápisky svých každodenních činností.

Imagine a Breath of Fresh Air

Galeria Studio, Varšava

5.6. – 30.7.2023

<https://blokmagazine.com/imagine-a-breath-of-fresh-air/>

Eyewitness

Czech Republic

Poland

28 August 2023

Share

Post

IMAGINE A BREATH OF FRESH AIR

Mark Fridvalszk: Ad Futura, Ad Inexplorata, CWU-1/P overalls (1960), patches, metal construction, 2021; Get High, Digital print, 2021; Gonna Do, Gonna Do, Gonna Do, Gouache on aged paper, Quotation from Moodyman (1997), 2020. Courtesy of the artist; Tribute to the A, Gouache on aged paper, 2021; Here We Go!, Digital print in 4 stages on aged paper edition 3+2AP, 2021. Courtesy of the artist.

The group exhibition at Galeria Studio in Warsaw elaborated on the theme of visions of the future on several levels. It involved projects by a number of Czech, Polish and international artists. The exhibition encompassed two main levels, which at the same time reflected the spatial layout of Galeria Studio, divided into two floors, one above the other. One part dealt with the concept of returning to tradition and (our) nature, while the other part focused on techno-optimistic or dystopian ideas of the future, which might be associated with science-fiction.

One part of the exhibition critically examined the aforementioned solar punk visions and ideas about the future, linking green living with state-of-the-art technology, science and “progress,” as well as various strategies for survival in a dystopian, even post-human world. The other part explored various strategies of degrowth, deceleration or sustainable living in harmony with nature.

Gabriela BK, 10 ft. under, 2023. Combined technique (concrete, iron, Phragmites Australis, Salix, glass, cork, wax, pitch, agar)

Ondřej Třhoň and Nela Pietrová, Cherry-coloured Dream, Interactive Fiction (text game), Spatial installation; concrete blocks, metal, soil, potato plants, 2023.

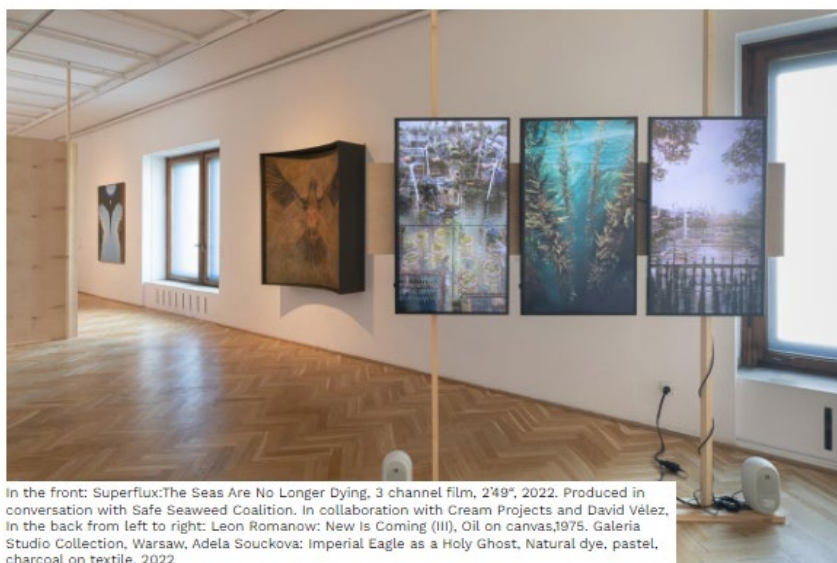

In the front: BCAA system: No ~ one is an island, Video, 10'47", 2019 (installation fragment), In the back: Diana Lelonek: The Ministry of Environment Building Overgrown by Central European Mixed Forest, Photograph, 2017, Courtesy of lokal_30.

The exhibition's narrative traveled through time, but also beyond real time, to explore past and future utopias. The theme of escapism permeated the exhibition, set in separated geographical locations, dream realms, fictional scenarios and old utopian ideas. But its purpose is not to escape into the unreal. On the contrary, we hoped that by combining a number of various artworks and projects, hints of possibility will begin to emerge, from which a way out of today's situation, which is oppressive on many levels, can slowly be carved. When it seems there is nowhere to run, we can try running into the future – and from there, start to reshape the present.

Aside from contemporary artworks, the exhibition also featured several historical works from the Galeria Studio Collection, Miejska Galeria BWA in Bydgoszcz, the Aleš South Bohemian Gallery, and private collections.

The exhibition is the fourth chapter of the Jindřich Chalupecký Society program line titled *Islands: Possibilities of Togetherness* and was organized within the international project *Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions*, co-funded by the European Union and Czech Ministry of Culture.

In the front: Superflux: The Seas Are No Longer Dying, 3 channel film, 2'49", 2022. Produced in conversation with Safe Seaweed Coalition. In collaboration with Cream Projects and David Vělez. In the back from left to right: Leon Romanow: New Is Coming (III), Oil on canvas, 1975. Galeria Studio Collection, Warsaw, Adela Souckova: Imperial Eagle as a Holy Ghost, Natural dye, pastel, charcoal on textile, 2022

Imagine a Breath of Fresh Air

Galeria Studio, Varšava

5.6. – 30.7.2023

<https://artmirror.org/exhibitions/1048-imagine-a-breath-of-fresh-air>

ARTMIRROR

Search ...

[exhibitions](#) [editorial](#) [about](#) [contact](#)

Imagine a Breath of Fresh Air

Published: 29 July 2023

Jindřich Chalupský Society and Galeria Studio presents an international exhibition dealing with ideas about possible versions of the future of our world.

Imagine a Breath of Fresh Air

Group exhibition with: BCAA System, Gabriela BK, Joshua Citarella, Mark Fridvalszki, Seana Gavin, Eva Jaroňová, Nam June Paik, Kinga Kielczyńska, Diana Lelonek, Ruth Wolf-Rehfeldt, Milan Ressel, Leon Romanow, Adéla Součková, Maja Smrekar, Superflux, Susanne Treister, Ondřej Trhoň & Nela Pietrová

Curators: Jindřich Chalupský Society curatorial collective (Barbora Ciprová, Veronika Čechová, Tereza Jindrová, Karina Kottová) and Paulina Olszewska (Galeria Studio)

June 5–July 30, 2023

Galeria Studio, Plac Defilad 1 PKiN, Warsaw

"Floral patterns on the facades reflect the sun, to which the real flowers growing in vertical gardens also turn. On the rooftops, hyper-modern solar power plants produce clean energy for a city where people and nature live in harmony. Vines are winding around and moss grows untamed." In their article for cultural magazine A2, Jakub Krahulec and Ondřej Trhoň depict a vision of solar punk—"a genre on the boundary between wild online daydreaming and sci-fi." At a time when we have barely started to recover from the effects of a global pandemic, and the devastating Russian war in Ukraine almost reaches the border with Poland (and with many other no less serious conflicts worldwide), this may sound like a rather ridiculous fairytale. While we face many humanitarian crises, uncontrolled inflation, an energy crisis and a looming food crisis, climate disruption is taking its toll in the background. Its consequences are already apparent on many levels, and yet we do not fully admit to this reality.

Therefore, it is not surprising that our current outlook is very distant from the utopian visions of the past: those full of unbound love, harmony with nature and reciprocity between humans and other species, not to mention the well-known socialist visions of "commanding the wind and the rain," going to space and controlling not only weather conditions but also other planetary processes, all in the name of techno-optimism. Rather than the courage to embark on unrestrained utopian plans, today's visions of our future are accompanied by anxiety and black scenarios. There will inevitably be a future, even if it is one after the extinction of our species. But perhaps there are more promising prospects after all.

The upcoming group exhibition at Galeria Studio in Warsaw elaborates on the theme of visions of the future on several levels. It involves projects by a number of Czech, Polish and international artists. The exhibition encompasses two main levels, which will at the same time reflect the spatial layout of Galeria Studio, divided into two floors, one above the other. One part will deal with the concept of returning to tradition and (our) nature, while the other part will focus on techno-optimistic or dystopian ideas of the future, which might be associated with science-fiction.

One part of the exhibition will critically examine the aforementioned solar punk visions and ideas about the future, linking green living with state-of-the-art technology, science and "progress," as well as various strategies for survival in a dystopian, even post-human world. The other part will explore various strategies of degrowth, deceleration or sustainable living in harmony with nature.

The exhibition's narrative will travel through time, but also beyond real time, to explore past and future utopias. The theme of escapism will permeate the exhibition, set in separated geographical locations, dream realms, fictional scenarios and old utopian ideas. But its purpose is not to escape into the unreal. On the contrary, we hope that by combining a number of various artworks and projects, hints of possibility will begin to emerge, from which a way out of today's situation, that is oppressive on many levels, can slowly be carved. When it seems there is nowhere to run, we can try running into the future – and from there, start to reshape the present.

Aside from contemporary artworks, the exhibition will also feature several historical works from the Galeria Studio Collection, Miejska Galeria BWA in Bydgoszcz, the Aleš

South Bohemian Gallery, and private collections.

The exhibition is fourth chapter of the Jindřich Chalupský Society program line titled Islands: Possibilities of Togetherness and is organized within the international project Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions, co-funded by the European Union and Czech Ministry of Culture.

International overlap of the exhibition within the platform Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions

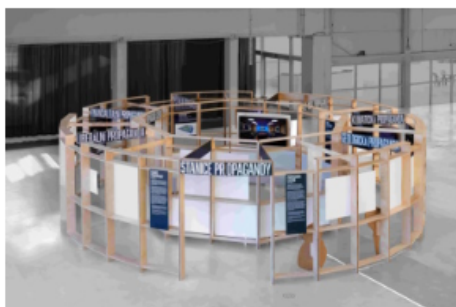
The Islands of Kinship project connects and transforms on a practical level seven medium-sized visual art institutions in different regions of Europe: The Jindřich Chalupský Society (Prague), Frame Contemporary Art Finland (Helsinki), Latvian Centre for Contemporary Art (Riga), The Július Koller Society (Bratislava), The Faculty of things that can't be learned (Bitola/Skopje) and Temporary Gallery (Cologne). The main goal of the project is to create a long-term professional platform for joint artistic and programmatic production, sharing and exchange of knowledge on programming and internal mechanisms.

The participating organisations present solo and group exhibitions on an ongoing basis, including eight newly created art projects (commissions), and a series of related discursive programmes, workshops and other events.

This new initiative also focuses on organizing symposia and meetings, sharing know-how and developing new systems, methodologies and practices disseminated through a series of podcasts, institutional journals and public reports on the project's progress. The first phase of the Islands of Kinship (IoK) project will culminate in a publication in collaboration with Stroom den Haag in the summer of 2024.

Výstava Cena Jindřicha Chalupického 2023 a monumentální projekt Stanice propagandy zahraničního hosta Jonase Staala v PLATO Ostrava se překlenuly do druhé poloviny svého trvání

Praha 9. ledna 2023 (PROTEXT)

Jonas Staal: Stanice propagandy, instalace, různá média, 2023

Dernisáž s programem pro veřejnost se uskuteční 24.2.2024.

Výstava Ceny Jindřicha Chalupického 2023 je prezentací laureátek a laureátů nejvýznamnějšího tuzemského ocenění pro nastupující generaci umělců a umělekyní. V rámci 34. ročníku jsou oceněnými Kryštof Brůha, Lenka Glisníková, Petra Janda, Gabriela Těthalová a kolektiv StonyTellers. Společná výstava se již podruhé koná v galerii Plato Ostrava Bauhaus, kde střídá další dvě pravidelné destinace, Brno a Prahu. Současná výstava se rozprostírá na celých 5 000 m² bývalého hobbymarketu, po němž se výstavní prostor dodnes jmenuje. Ve vystavených dílech je možné nalézt širokou škálu současných společensky rezonujících témat a jedinečné přístupy k malbě, soše i multimediální instalaci.

Projekty *Burnout Space* kolektivu StonyTellers a *Petra* od autorky Petry Jandy navozují úvahy o proměnách životního prostředí a zdrojů, z nichž jsme si jako lidstvo navykli často velmi bezohledně čerpat a brát je jako samozřejmost. Zároveň tato díla – každé svým unikátním způsobem a svébytným uměleckým jazykem – ztvárňují i linku úvah o čerpání osobních zdrojů ve formě vlastní energie a práce.

Na proměny světa okolo nás se zaměřuje i multimediální projekt Kryštofa Brůhy *Zlatý Vrch*, v němž autor provedl takřka vědeckou sondu do prostředí stejnojmenného skalního útvaru v Severních Čechách. Fyzikální zvláštnosti této vulkanické vyvýšeniny jsou návštěvníkům zprostředkovány skrze prostorově velkorysou a vizuálně překvapivou instalaci. Její součástí jsou silné magnety, napůl roztavené horniny i působivá video smyčka názorně ukazující teplotní proměny tohoto místa v čase.

Lenka Glisníková vyplnila část výstavní haly spletením z průmyslového potrubí, na němž jsou v nejrůznějších polohách a úhlech umístěná plexiskla vyřezaná do podoby balancujících na pomezí organických a designově promyšlených tvarů. Barevné koláže, které je pokrývají, otevírají v díle nazvaném *You Could Feel the Friendly Stranger* úvahy nad stále důslednějšími snahami o automatizaci lidské práce. Přestože se jedná o velkolepou prostorovou instalaci, dílo vychází z autorčiny fotografické tvorby, která je zde zhmotněna subtilním a velice neotřelým způsobem.

Na výstavě nechybí ani médium malby, v němž dlouhodobě tvoří Gabriela Těthalová. Autorka zde představuje výběr velkoformátových obrazů, do nichž navzdory převládající abstrakci prosakují také jednoznačně figurativní motivy, například fragmenty rukou, listů, či očí. Prožitek setkání s obrazy podkresluje hudba, rozeznávající prostor skladbou *Reverse Mantra* (*Obrácená mantra*), na níž se autorka podílela hrou na flétnu a která upozorňuje na nečekané souvislosti mezi těmito dvěma formami uměleckého projevu.

Oceněný nizozemský umělec hostem nejstarší české ceny

Součástí výstavy laureátek a laureátů Ceny Jindřicha Chalupického je již po několik let projekt zahraničního hosta. Letos připravil nizozemský umělec Jonas Staal, který patří k nejznámějším umělcům na mezinárodní scéně, rozsáhlou instalaci a živý program, který shrnuje více než dekádu jeho uměleckého výzkumu na téma propagandy. Současně představuje nový film nazvaný *Divadlo propagandy*, videostudie vzniklý přímo pro tuto příležitost. Tento umělecký snímek bez nadbytečného sentimentu a zároveň velice efektně odhaluje nástroje propagandy na nejrůznějších překvapivých místech, například v produkci blockbustrových filmů jako *Godzilla* nebo *Top Gun*.

Staal se v roce 2023 stal držitelem The Prix de Rome – prestižního ocenění pro výtvarné umělce v Nizozemském království. V roli hosta nejvýznamnějšího českého uměleckého ocenění místnímu publiku předkládá svůj pohled na propagandu skrze fyzickou instalaci i kontinuální živý program. Propagandu vnímá nejen jako prostředek často skrytého ovlivňování našeho vnímání a chování, ale také zkoumá, jestli je možné, aby se propaganda stala osvobozujícím nástrojem. Jeho *Stanice propagandy*, stejně jako živý program *Školy propagandy*, nás vede k uvědomění si, jakým způsobem jsou utvářeny velké (mediální, politické ad.) příběhy, které udržují často nechtěné a nefunkční systémy a přesvědčení, v nichž žijeme. Vybízí nás, abychom jen nečinně nepřihlíželi, abychom se jako jednotlivci i kolektivně zapojili do akcí vedoucích k pozitivním změnám.

Program dernisáže výstav 24.2.2024:

- 14:00 – 15:00 Škola propagandy – Michal Feller

Uprostřed *Stanice propagandy*, instalace Jonase Staala coby zahraničního hosta letošní Ceny Jindřicha Chalupeckého, se nachází Škola propagandy. V rámci této platformy probíhají během konání výstavy setkání s expertními, aktivistickými i organizátorskými kruhy s cílem společně analyzovat nástroje a formy současných propagand a zároveň experimentovat a vzdělávat se v metodách (anti)propagandy. Závěrečný blok doprovodného programu k výstavě Jonase Staala bude věnovaný klimatické (anti)propagandě s přednášejícím expertem Michalem Fellerem z hnutí DUHA Ostrava.

- 15:30 – 16:30 Přednáška o obnově lesních ekosystémů s expertem

Program doplňuje uměleckou instalaci kolektivu StonyTellers. Pro výstavu autorky přetvořily prostor bistra v instalaci nazvanou *Burnout Space* (Prostor vyhoření). Pojem „burnout“ zde ale není myšlen pouze negativně. Název se vztahuje k přírodní události, po které byl tento psychologický stav pojmenován. Požár představuje pro přírodu zkázu a ohrožení, na místech vyhoření můžeme ale nalézt i nečekanou naději a důkazy odolnosti.

- 14:00 – 16:30 Workshop pro děti (paralelně k odpolednímu přednáškovému programu)
- 17:00 – 18:00 Komentovaná prohlídka s vystavujícími a kurátorským týmem

Cena Jindřicha Chalupeckého 2023
PLATO Bauhaus, Janáčkova 22, Ostrava

2. 11. 2023 – 25. 2. 2024

Laureát*ky 34. ročníku: Kryštof Brůha, Lenka Glisníková, Petra Janda, StonyTellers, Gabriela Těthalová

Kurátor*ky: Jakub Adamec a kurátorský kolektiv Společnosti Jindřicha Chalupeckého (Barbora Ciprová, Veronika Čechová, Tereza Jindrová, Karina Kottová)

Zahraniční host – Jonas Staal: *Stanice propagandy*
Kurátorka: Karina Kottová

Materiály k letošnímu ročníku Ceny Jindřicha Chalupeckého najdete na našem úložišti: http://bit.ly/press_CJCH (složka Česká média – 2023 – Cena Jindřicha Chalupeckého)

Pauline Curnier Jardin & Feel Good Cooperative: Římské večírky / Marie Lukáčová: Divoženky
Dům fotografie, Galerie hlavního města Prahy

13.11.2023 – 25.2.2024

https://www.lidovky.cz/orientace/kultura/vystava-galerie-hlavniho-mesta-prahy-dum-fotografie-marie-lukacova-divozenky-pauline-curnier-jardin.A231225_115641_in_kultura_hma

RECENZE

V pražském Domě fotografie běží dvojvýstava: v přízemí se konají „římské večírky“, v patře se ubytovaly „divoženky“. Jakkoli jde o formálně rozrůzněný podnik – jedna autorka je Češka, druhá je z Francie –, jistá hlubinná souvislost tady je: lidské, prvořadě ženské tělo ve víru nejrůznějších tlaků, omezení, zákazů a příkazů, deformací a transformací.

Radim Kopáč 25. prosince 2023 13:00

0 příspěvků

Ale i tak je aktuální projekt trochu promarněná šance: Marie Lukáčová, autorka *Divoženek*, je totiž výrazově i myšlenkou natolik silná a podmanivá, intenzivní a sugestivní, že by zvládla hravě naplnit galerijní prostor sama. Přízemí, první patro – a možná ještě dál.

Večírek s Pasolinim

Římské večírky realizovala jako tři krátká videa Pauline Curnier Jardin (ročník 1980), francouzská filmařka, performerka, kreslířka, prostě umělkyně v mnoha médiích. V těch třech kusech, které běží v přízemí Domu fotografie, hrají hlavní roli zleva nevěstky, některé třeba transgender, a zprava bůh, respektive jeho pozemští oddaní služebníci.

Ten střet těla s duchem je samozřejmě provokativní, notabene v kontextu posledních let, kdy přibyl zvnějšku ještě další tlak: restrikce spojené s pandemií covidu. Jenže jakkoli se divák na ty roztřesené obrazy pořízené ruční kamerou dívá, vidí v nich víc ohlasů než nějakého původního vkladu.

Římské večírky. Přizemí Domu fotografie patří výstavě Pauline Curnier Jardin

Konflikt přizemní touhy a vyššího zákazu, střet prodejné lásky s láskou boží, napětí mezi osvobozeným chtíčem lidského individua a úzkostmi a strachy, generovanými kolektivní hysterií pod praporem náboženství. Tohle všechno ve svých filmech, ale i literatuře z padesátých až sedmdesátých let přece skvěle rozpracoval a zhodnotil jiný velký Ital Pier Paolo Pasolini: *Mamma Roma*, *Vepřinec*, *Dekameron*, *Saló aneb 120 dní Sodomy*.

Nejvíce se jeho razantní, konfliktní poetika propsala do závěrečného kusu autorčiny trilogie, filmových *Světlušek*, obrazů lehkých holek, stylizovaných do sošných, magicky vykroužených bytostí, tančících a pózujících na hraně světla a stínu, rychlosti a pomalosti, temné, dekadentní poezie atakované v prostřích motivy děsu a lehkého šílení. Směrem o patro výš, které patří Marii Lukáčové, je to vlastně ideální přestupní stanice.

Jezero má oči

Lukáčová, ročník 1991, spojila pod hlavičkou *Divoženek* hned tři různé výstupy: autorskou knihu, ilustrace a film. Východiskem je u ní pohádka, mýtus – a cílem aktualizace toho archetypálního vyprávění, toho věčně se opakujícího příběhu.

V knize *Drak a ryba* mají hlavní part jezero a obyvatelstvo přilehlé vsi. Jezero je symbolickým i reálným zdrojem sexuality, živelné a proměňující energie, zatímco lidské osazenstvo, poněkud zvadlé a zpasivnělé, jede pragmaticky po jistotě stereotypu.

Jezero má ale své aktivní ambasadory: vodníka a čarodějnic, pohádkové bytosti, živené intuicí víc než rozumem, hlubinou nebezpečnosti spíš než mělčinou jistoty. A tyhle prvky začnou krajinu a její obyvatele kontaminovat, zvolna se jich zmocňovat ve svůj prospěch.

Marie Lukáčová: Divoženky / Pauline Curnier Jardin: Římské večírky

• Kurátorka: Jitka
Hlaváčková et al.

Dům fotografie, Revoluční
5, Praha 1, do 25. února
2024

Otevírací doba:

pondělí zavřeno
úterý–středa 10.00–18.00
čtvrtek 10.00–20.00
pátek–neděle 10.00–18.00

Od 26. prosince otevřeno
dle běžné doby, zavřeno
31. prosince

Pauline Curnier Jardin & Feel Good Cooperative: Římské večírky / Marie Lukáčová: Divoženky
Dům fotografie, Galerie hlavního města Prahy
13.11.2023 – 25.2.2024
<https://artalk.info/news/ucta-k-zemi-a-zvuk-revoluce>

Úcta k Zemi a zvuk revoluce

17. 1. 2024 | [Magdaléna Michlová](#) | [Recenze](#)

Nejen, že osobní je politické, ale také je tělesné a někdy i sexy. Magdaléna Michlová se v recenzi zamýšlí nad dvěma paralelně probíhajícími výstavami – Divoženkami Marie Lukáčové a Římskými večírky Pauline Curnier Jardin.

Před vchodem do Domu fotografie stojí fronta zhruba deseti mužů ve středním věku. Jsem zaskočená – z informací na webu galerie si totiž pamatuju, že výstava má zviditelňovat sociální zkušenost a perspektivu mocensky marginalizovaných žen – ale zároveň jsem i příjemně zaskočená. Když se ale k frontě přiblížím, vidím, že vede těsně vedle: ke dveřím s cedulí hlásající výdej rybářských povolenek. Tak nic.

Právě rybářům by přitom vůbec neuškodilo alespoň *Divoženky* navštívit – právě naopak. Marie Lukáčová ve výstavě totiž kromě feministické perspektivy uplatňuje i pohled dekoloniální. Ne v úzkém smyslu imperiálních zločinů posledních několika staletí, ale v širším pojetí jako diskurz a praktiky respektující život a integritu veškerého pozemského života. „Lidé brali jen tolik, kolik potřebovali,“ vzpomíná rebelující rolnice Jasna, hlavní hrdinka filmu *Orla*, s angažovanou lítostí a vztekem vůči soudobé vládě jednoho tyrana. Úryvek z autorčiny knihy *Drak a ryba* převedený do média videoinstalace vypráví o životě Jasniny komunity, pevně spjaté s půdou, na které žije.

Je smutně příhodné, že o zásadách ohleduplného sběru nebo lovu – pokud vůbec lov ohleduplný být může, o čemž pochybuji – slýcháme většinou právě od komunit, které se samy v průběhu historie staly oběťmi neohleduplné imperiální politiky. Tak třeba vědkyně Robin Wall Kimmerer, původem Potawatomi, popisuje v knize *Braiding Sweetgrass* sběr a zpracování aromatické byliny tomkovice vonné (lat. *Anthoxanthum nitens*, ang. *sweetgrass*): „Patří Matce zemi. Kdo ji sbírá, sbírá ji se zásadovostí a úctou, pro vlastní potřebu a potřebu své komunity. Na oplátku se pak snaží zemi dar vracet a starat se o její blaho.“

Pohled do instalace výstavy *Divoženky* Marie Lukáčové.

Chalupeckého cenu dostali čtyři tvůrci a jedno umělecké uskupení

Aktualizace: 16.01.2023 15:14 Vydáno: 16.01.2023, 11:56

Zleva laureáti Petra Janda, Kryštof Brůha, Lenka Glisníková a kolektiv Stony Tellers pózuji fotografům na tiskové konferenci k vyhlášení jmen autorů vybraných do Ceny Jindřicha Chalupceckého pro rok 2023, 16. ledna 2023, Praha. ČTK/Krumphanzl Michal

Praha - Cena Jindřicha Chalupceckého pro rok 2023 patří čtyřem umělcům a jednomu uskupení. Mezinárodní porota ve 34. ročníku ceny pro výtvarné umělce do 35 let ocenila Kryštofa Brůhu, Lenku Glisníkovou, Petru Janda, Gabrielu Těthalovou a kolektiv Stony Tellers. Pořadatelé to dnes řekli novinářům. Letošní společná výstava se uskuteční v galerii PLATO Ostrava od 1. listopadu. Doprovodí ji projekt Propaganda Station nizozemského umělce Jonase Staala. Jeho práce se zabývá vztahem mezi uměním, propagandou a demokracií.

Fotogalerie

Zástupkyně poroty Anna Daučíková dnes připomněla, že umělci do letošního ročníku přihlásili 108 portfolio, což bylo nejvíce v historii soutěže. Podle porotců výběr reprezentuje širokou škálu médií i skutečnost, že mladá umělecká scéna se vydává směrem od estetiky a postupů zavedených v jednotlivých ateliérech na uměleckých školách k vlastním generačním zájmům.

Porota také uvedla, že se mladí umělci zaměřují spíše "na hledání nových možností, přístupů a nástrojů k uchopení aktuálních výzev, než aby se věnovali kritice příčin vzniku současných krizí".

"Mnoho děl má podobu fiktivních dokumentů zkoumajících rozsáhlé utopické nebo futuristické krajiny. Další umělci a umělkyně zaujali k realitě nebo její projekci opačný přístup tím, že ji rozbili na kousky, fragmentovali, případně přiblížili našemu oku. Obě tendence jako by vycházely z podobné touhy spekulovat o možných alternativách k našim současným podmínkám," píše ve svém shrnutí porota.

Brůhova tvorba podle poroty propojuje jazyk umění a vědy s důsledností, která je v českém prostředí vzácná. Jeho výrazná a vizuálně svůdná díla konfrontují diváka s jinou formou poznání a na poli vědeckých dat vnáší do hry imaginaci. Glisníková pracuje s fotografií, její projekty se přizpůsobují rychlosti sociálních médií a často zkoumají technologický vývoj na okrajích fotografické tvorby. Fotografie podle poroty dekonstruuje a znovu skládá do nových forem, médium tak nabývá sochařských a tělesných kvalit.

Petra Janda ve svých instalacích využívá organické materiály, často související se zemědělstvím a tvoří spíše prostor pro setkání než uzavřené umělecké formy. Obrazy Gabriely Těthalové podle poroty hovoří velmi současným a vytříbeným jazykem. Ačkoli jsou její obrazy ve své podstatě abstraktní, drobnými figurativními či surrealistickými pozůstatky rozehrává hru představivosti, vyprávění a objevování.

Umělecké uskupení Stony Tellers usiluje o budování komunit založených na vzájemné péči a sdílení. Ke své práci přistupují členky často prostřednictvím sociálních médií a komunikují pomocí jejich jednoduché estetiky. Přenášejí umělecké myšlení do reálných sociálních situací.

Cena se udílí od roku 1990 z podnětu dramatika a bývalého prezidenta Václava Havla, básníka a výtvarníka Jiřího Koláře a malíře Theodora Pištěka. Před několika lety upustila pořádající Společnost Jindřicha Chalupického od vyhlašování jediného vítěze, ale cenu udílí všem finalistům, většinou přibližně pěti.

Jak uchopit aktuální výzvy. Chalupeckého cenu dostali čtyři tvůrci a kolektiv

16. 1. 2023 20:53

Ad

Cena Jindřicha Chalupeckého, určená umělcům do 35 let, letos připadne čtyřem autorům a jednomu uskupení. Porota ocenila Kryštofa Brůhu, Lenku Glisníkovou, Petru Janda, Gabrielu Těthalovou a kolektiv Stony Tellers. Pořadatelé to oznámili v pondělí. Klání už několik let nemá vítěze, uspěje každý, kdo obdrží nominaci.

Zleva laureáti ceny Petra Janda, Kryštof Brůha, Lenka Glisníková a kolektiv Stony Tellers. Chybí Gabriela Těthalová. | Foto: ČTK

Ad

Společná výstava letošních laureátů začne 1. listopadu v ostravské [galerii Plato](#). Doprovodí ji projekt Propaganda Station nizozemského umělce Jonase Staala.

Zástupkyně poroty a slovenská výtvarnice Anna Daučíková oznámila, že do letošního ročníku umělci přihlásili 108 portfolií, nejvíc v historii soutěže. Výběr reprezentuje širokou škálu médií i fakt, že mladá scéna se vydává směrem od estetiky a postupů zavedených v jednotlivých ateliérech na uměleckých školách k vlastním generačním zájmům.

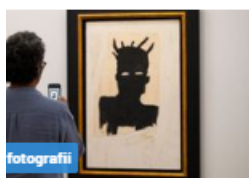
Mladí tvůrci se také zaměřují spíše "na hledání nových možností, přístupů a nástrojů k uchopení aktuálních výzev, než aby se věnovali kritice příčin vzniku současných krizí", shledala porota.

"Mnoho děl má podobu fiktivních dokumentů zkoumajících rozsáhlé utopické nebo futuristické krajiny. Další umělci a umělkyně zaujali k realitě nebo její projekci opačný přístup tím, že ji rozbili na kousky, fragmentovali, případně přiblížili našemu oku.

Obě tendence jako by vycházely z podobné touhy spekulovat o možných alternativách k našim současným podmínkám," napsali hodnotitelé.

Podle nich tvorba [Kryštofa Brůhy](#) propojuje jazyk umění a vědy s důsledností, která je v českém prostředí vzácná. Jeho výrazná a vizuálně svůdná díla konfrontují diváka s jinou formou poznání a na poli vědeckých dat pracují s imaginací.

ici

**máme všichni stejné.
Jiatovi se malby
na zemi, chodil po**

[Lenka Glisníková](#) se věnuje fotografii, její projekty se přizpůsobují rychlosti sociálních médií a zkoumají technologický vývoj na okraji oboru. Fotografie dekonstruuje a znovu skládá do nových forem, médium tak nabývá sochařských a tělesných kvalit.

[Petra Janda](#) ve svých instalacích využívá organické materiály, často související se zemědělstvím. Tvoří spíše prostor pro setkání než uzavřené umělecké formy.

Obrazy [Gabriely Těthalové](#) pak hovoří současným a vytříbeným jazykem. Ačkoli jsou ve své podstatě abstraktní, drobnými figurativními či surrealistickými pozůstatky evokují pojmy jako představivost, vyprávění a objevování.

Umělecké uskupení [Stony Tellers](#) usiluje o budování komunit založených na vzájemné péči a sdílení. Ke své práci přistupují členky často prostřednictvím sociálních médií a komunikují pomocí jejich jednoduché estetiky. Umělecké myšlení tak přenášejí do reálných sociálních situací.

[Cena Jindřicha Chalupeckého](#) je udílána od roku 1990, u jejího zrodu stáli dramatik a bývalý prezident Václav Havel, básník a výtvarník Jiří Kolář plus malíř Theodor Pištěk. Před několika lety pořadatelé přestali vyhlašovat jediného vítěze.

Přejedi se nám důraz na výkon, nechceme soutěžit, říká laureátka Chalupeckého

JONÁŠ ZBOŘIL

Lenka Glisníková, fotoeditorka Seznam Zpráv a také umělkyně, fotografka a čerstvá laureátka Ceny Jindřicha Chalupeckého.

20. 1. 2023 16:00

V redakci Seznam Zpráv má Lenka Glisníková na starosti fotografický obsah: obrazy z války i uměleckých galerií. Mimo redakci je ale známá hlavně jako umělkyně, která neúnavně posouvá limity vizuálního média.

V rozhovoru mluví o lásce ke sci-fi, nebezpečí dokumentární fotografie i o tom, proč mladou generaci umělců už nebaví soutěžit.

Znám tě jako fotoeditorku a fotografku. Ale umění, které vystavuješ a za které jsi byla vybrána mezi laureáty Ceny Jindřicha Chalupeckého, připomíná spíš něco na pomezí 3D tisku. Jsou to zvláštní, futuristicky vypadající objekty, které mají často tvary jako živé organismy. Popisují to správně?

Myslím, že jo. Ale není to dělané technologií 3D tisku. Baví mě mystifikovat. Základ mých děl je vždycky fotka. Nějaké věci jsem si vystříhla, vytvořila sošky, přidala jsem nějaké objekty, znovu to vyfotila a použila materiály, které jsou „low-tech“. Třeba silon. Když ho dobře nasvítíš, vypadá jako optické vlákno.

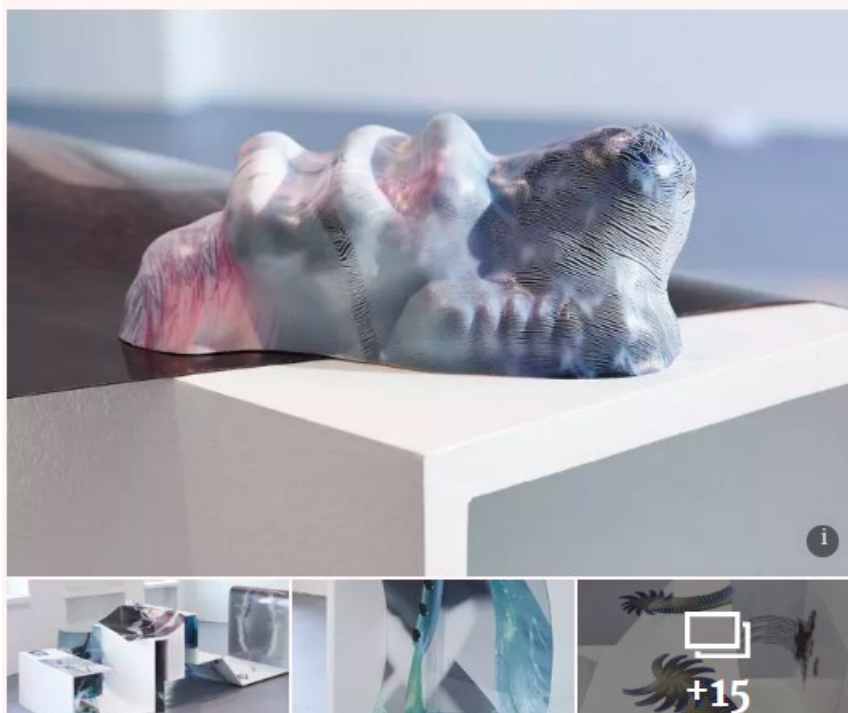
Takže jsem ti na to skočil.

Jo. (Smích)

Snažila jsem se napodobit možnou budoucnost. Je to léčka. Fotky se vždycky snaží vypadat lépe, než jaká je skutečnost. I s Karolínou (spoluautorka z fotografického studia shotby.us) se snažíme mystifikovat, třeba v rámci prostoru toho, na co se člověk dívá.

Když už mám fotku hotovou, tak s ní dál pracuju. Žádný 3D tisk, ale ručně ho modeluju, používám hlinu, sádku, plast. Kombinuji jak hmat, proto možná ty věci vypadají tak ergonomicky, tak různé technologické součástky.

Ta díla vznikla v rámci diplomové práce. Chtěla jsem vytvořit utopickou kancelář budoucnosti, kde měly být tyhle objekty. Pomůcky, které měly dělat práci za nás, které jsme chtěli mít. Zároveň není při pohledu na ně jasné, jakou mají vlastně funkci. Měla tam být spousta otazníků.

Mám pocit, že ve tvých dílech cítím optimismus. Možná je to i tím, jakým způsobem tvoříš. Třeba ten nasvícený silon.

Neumím to pojmout kriticky, temně. Nelíbilo by se mi, kdyby to byla dystopická kancelář. To by bylo moc dořečené. Mám radši, když není jasné, jestli jsem technooptimista, nebo jestli to myslím i trochu kriticky. Můžeš být kritický, aniž bys to vyslovil v první větě.

Moje kancelář budoucnosti je hodně abstraktní. Je v ní stůl, který má několik úrovní. Myslela jsem přitom na takové ty rady, že máš střídat polohu sedu, aby ses neunavil. Pak jsem si uvědomila, že ten stůl vypadá jako graf. Třeba růstu HDP.

Malba, fotografie i videoart. Cena Jindřicha Chalupeckého zná nové laureáty

© 26. leden 2023 | Mozaika

>> Největší audioportál na českém internetu mujRozhlas

Laureáti Ceny Jindřicha Chalupeckého 2023, koláž | Foto: Cena Jindřicha Chalupeckého

Čerství laureáti Ceny Jindřicha Chalupeckého. Karel Oujezdský požádal o rozhovor Kryštofa Brúhu, Lenku Glisníkovou a Petru Janda

6:26

Cena Jindřicha Chalupeckého se už od roku 1990 uděluje umělcům a umělkyním do 35 let. V posledních letech prošla cena významnou aktualizací svých pravidel, stále je přitom nejsledovanějším tuzemským oceněním v oboru výtvarného umění. Od minulého týdne známe také pěťici těch, kteří byli ze 108 uchazečů vybráni za letošní laureáty ceny.

„Ve své tvorbě se zabývám odkrýváním skrytých jevů, které diváci mohou pozorovat v mých generativních videích, instalacích a objektech. Má poslední díla pracovala s data-sety Evropské vesmírné agentury, která monitorovala velká území, například řeku protékající Lisabonem. A tato data se následně promítají do mých generativních videí, kde divák může vidět transformaci kvality vody a městské zástavby v období šesti let, které se ovšem před ním stanou za tři minuty,“ představuje svou tvorbu multimediální umělec Kryštof Brůha, absolvent pražské AVU.

To nejlepší z českého designu. Výstava Best of 2021 představuje tvorbu finalistů Cen Czech Grand Design

Lenka Glisníková porotu zaujala tím, jak fotografii dekonstruuje a znovu skládá do nových forem. Pro vltavskou Mozaiku se představila takto: „Zabývám se převážně fotografií, to je to důležité médium, ze kterého vycházím. Ale to médium nenechávám jenom v ploše, ale často ho přetavuji ve fyzické objekty, například mně zajímá transformace plochy do prostoru. A možná ještě důležité říct, že ráda pracuji s netradičními materiály, které jsou tradiční pro fotografii.“

Petra Janda, zakladatelka platformy Artbiom.cz, kreativního prostoru Artstudio Lúno a Ekobuňky AVU, popisuje, co je pro její tvorbu zásadní: „Pohybují se napříč médii. Hodně vycházím z objektů, protože nějakým způsobem je pro mě hmota důležitá. Ale pracuji hodně intenzivně s konceptem. Objekty – nějaké své sochy – hodně ožívám, ať už třeba v performance nebo nějakou spoluprací. Je pro mě hodně důležitá forma jejich vzniku, která většinou vychází z nějaké spolupráce nebo situace, se kterou hodně intenzivně pracuji. Takže vlastně vztahy jsou pro mě hodně důležité a skrz ně nazírám na ekologii, která je pro mě největším tématem.“

Mezi další laureáty patří malířka Gabriela Těthalová a umělecký kolektiv StonyTellers. Výstava projektů laureátů Ceny Jindřicha Chalupického bude zahájena 1. listopadu v galerii PLATO v Ostravě.

autoři: Karel Oujezdský, Monika Suchanková

V bývalém ostravském Bauhausu jsou k vidění díla laureátů Ceny Jindřicha Chalupeckého

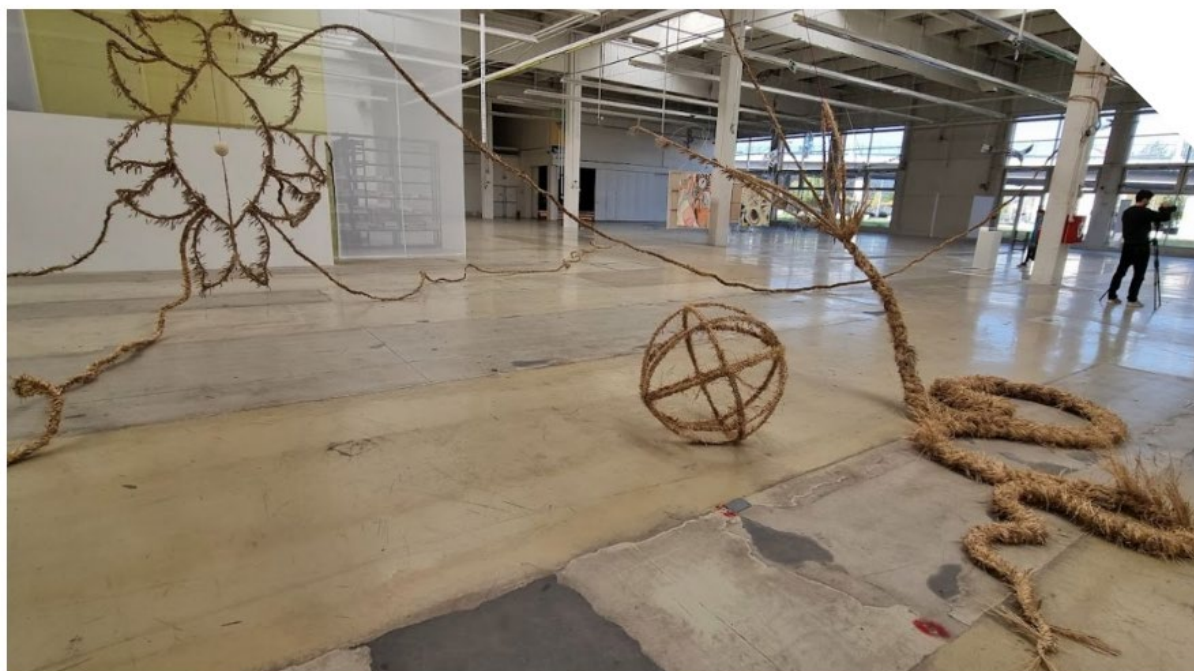

Foto: Petr Broulík

Kdo fandí současnému mladému modernímu umění, má možnost v ostravské galerii PLATO, v bývalém hobbymarketu Bauhaus, vidět špičku umělců letošních laureátů Ceny Jindřicha Chalupeckého.

Tento prestižní výtvarný projekt se vrátil do Ostravy po třech letech. A mezi pěti umělci je i dáma z Ostravy.

Cena Jindřicha Chalupeckého je každoroční ocenění pro mladé výtvarné umělce a umělkyně do 35 let. Skupinu finalistů, laureáta či laureátku vybírá nezávislá mezinárodní porota. Cenu pojmenovanou podle významného českého kritika výtvarného umění a filozofa uděluje Společnost Jindřicha Chalupeckého už od roku 1990, za jejím vznikem stojí prezident Václav Havel a vynikající čeští umělci Jiří Kolář a Theodor Pištěk.

Laureáty Cen Jindřicha Chalupického se letos stali Kryštof Brůha, Lenka Glisníková, Petra Janda a Gabriela Těthalová a kolektiv, který si říká Stony Tellers. Pět jejich opravdu velkorysých instalací doplňuje mezinárodně etablovaný nizozemský umělec Jonas Staal se svou „věznicí“ - tedy společensky naléhavou instalací a živým programem nazvanými Stanice propagandy.

Šlahouny ze sena a slámy se plazí prostorem hobbymarketu

Laureátky a jeden laureát představují v obrovském prostoru bývalého hypermarketu nová díla, na nichž pracovali od začátku roku. Výstava je k vidění do 25. února příštího roku.

Dílo výtvarnice Petry Jandy zaujímá centrální prostor. Vzniklo splétáním sena a slámy a oplétáním kovových konstrukcí, rozprostírá se do téměř všech stran. Mnohametrové šlahouny se plazí po podlaze nebo se derou za světlem až ke střešním světlíkům. Dominuje mu objekt ve tvaru zrna, svatozáře či vulvy a odkazuje k tématu ženského principu, sexuality a mateřství.

Lenka Glisníková, absolventka ateliéru fotografie Michala Kalhouse na Fakultě umění v Ostravě, vytváří ze svých starých fotografií trojrozměrné objekty, k nimž dodává části již odepsané elektroniky nebo další předměty. Vše přefocuje, digitálně upravuje a tiskne. Výsledkem je velkolepá hra s plochou a prostorem. Takto vzniklé obrazy jsou ve výstavním prostoru zavěšené a propojené bílými instalačními trubkami. Na některých místech objektových obrazů je možné vidět části lidského těla, jinde to jsou součástky a komponenty. Jde snad o novou formu života na pomezí člověka a robota? Nebo o mechanické vylepšování člověka?

Gramofony s hologramovými vinyly, magnety a družice

Třetí instalace představuje Kryštofa Brůhu. Jeho efektní, až záhadná práce, spojuje umění a vědu. Autor na výstavě ukazuje výsledky svých experimentů a průzkumů, které se vztahují k unikátnímu místu v severních Čechách – skalnímu útvaru Zlatý Vrch. Instalace propojuje kamenné objekty či videa ze snímků vesmírných družic.

Gabriela Těthalová představuje na výstavě výběr svých obrazů z loňského a letošního roku, který doplňuje zvuková instalace – tři gramofony s hologramovými vinyly, spouštějící hudbu v určitých intervalech. Umělkyně sama nahrála hudbu a její skladba Reverse Mantra připomíná meditativní stav mysli během malby. Podobně podle organizátorů fungují i samotné malby, ve kterých jsou podprahově zaznamenány její pocity, myšlenky nebo tělesné stavy.

KULTURA

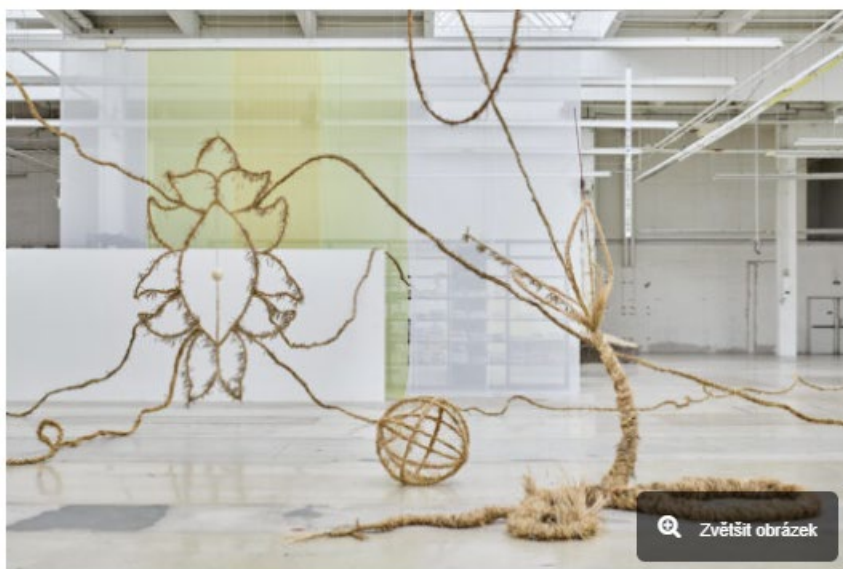
**Mrazík na ledě byl
fenomén, vzpomíná
režisér. Od
ostravské premiéry
uplynulo 25 let**

28/10/2023

Mezi slámou a satelitními daty. Ostravský Bauhaus opět hostí laureáty umělecké Ceny Jindřicha Chalupeckého

🕒 7. 11. 2023 06:12 👤 Jaroslav Michna 📁 Obraz & Slovo 🗣️ Recenze

Interiér ostravského Bauhausu, prostoru pod dočasnou správou městské galerie Plato, je už několik dní osídlen uměleckými pracemi laureátů 34. ročníku prestižní Ceny Jindřicha Chalupeckého. Na první pohled dominantní trifidiální prostorové instalace definují celkové vyznění výstavy. Mají ambivalentní, hraniční charakter. Stejnou měrou, jako jsou okupující, jsou i křehké a intimní.

Instalace Petry Jandy v ostravském Bauhausu.
Foto: Jan Kolský

Z ohromné organické hory Lenky Glisníkové složené z pokroucených PVC hadic vyrůstají poloprůhledné fotoplastiky, složené z plastické hmoty a deformované často pomocí tavení a manipulovaného fotografického obrazu. Tyto hybridní plody, které se zjevují uvnitř nakupené struktury hadic, můžeme vlastním pohybem uvnitř vnímat z mnoha různých úhlů, tudíž se nám jeví vždy trochu jinak.

Procházka touto nervní asambláží je zážitkem. Naproti užitému přívlastku jsem se ale nervózně necítil. Zastavený mnohoúrovňový pohyb v instalaci kontrastuje s matricí ukotvujících lanek celé konstrukce. Jako by z chaosu prosvítal řád.

Objekt Lenky Glisnikové. (Foto: Jan Kolský)

Kromě celkové architektury jsou podstatné právě ony fotoplastiky. Rezonuje z nich čirá hraničnost současnosti. Jak vznikají? Původní fotografický záznam je postprodukován, mísen a softwarově deformován, následně je přenesen na umělohmotnou průhlednou platformu, která je také formálně upravena na bázi fyzického materiálu, fragmentací, perforací a ohybem. Ve všem jako by latentně rezonovalo současné civilizační vztahování se k „pravdě“, k záznamům a distribuci obrazů světa, které jsou postiženy manipulací, ohybem a deformací. Celá kvantová substruktura pak evokuje společnost jako nekonečně se mísící množství perspektiv.

Lidská epocha v opuštěném hobbymarketu. Takhle tvoří laureáti Chalupeckého

SEZNAM ZPRÁVY

Snímek z výstavy lauerátů ceny Jindřicha Chalupeckého 2023 v galerii Plato.

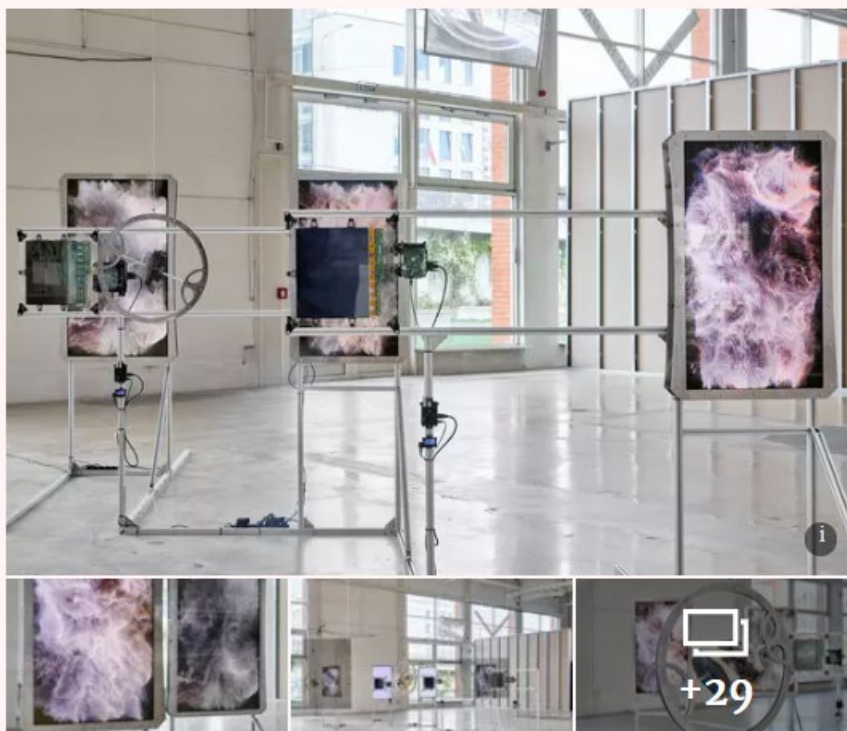
10. 12. 2023 14:43

Nejzajímavější tvorba umělců a umělkyní do 35 let. Už od roku 1990 ji každoročně prezentuje Cena Jindřicha Chalupeckého. Letos je mezi vystavujícími laureáty také spolupracovnice Seznam Zpráv Lenka Glisníková.

Výstava laureátů Ceny Jindřicha Chalupeckého se po třech letech vrátila do Ostravy, a to do prostoru bývalého hobbymarketu Bauhaus, který je ve správě galerie Plato.

Laureáty 34. ročníku vybrala mezinárodní porota na začátku tohoto roku. Stali se jimi Kryštof Brůha, Petra Janda, Gabriela Těthalová, kolektiv Stony Tellers a také spolupracovnice redakce Seznam Zpráv, Lenka Glisníková.

Podívejte se na fotogalerii z výstavy.

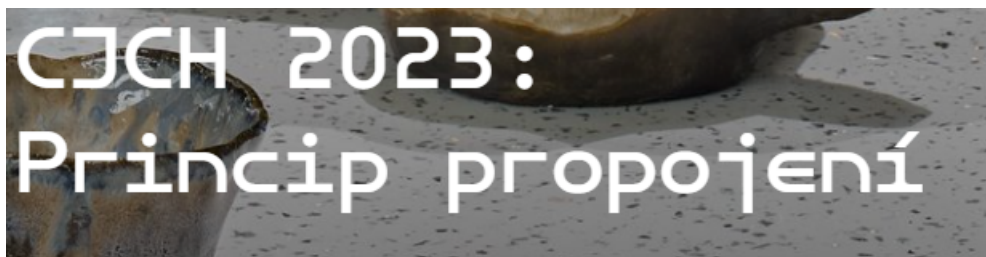
Výstava: Cena Jindřicha Chalupeckého 2023

Kdy a kde: 2. 11. 2023 – 25. 2. 2024, [PLATO Bauhaus](#), Ostrava

Vystavující: Kryštof Brůha, Lenka Glisníková, Petra Janda, Gabriela Těthalová,
kolektiv Stony Tellers

Zahraniční host: Jonas Staal

Kurátorky a kurátor: Barbora Ciprová, Veronika Čechová, Tereza Jindrová
a Karina Kottová (kurátorský kolektiv Společnosti Jindřicha Chalupeckého)
a Jakub Adamec (PLATO)

11. 12. 2023 | [Silvie Šeborová](#) | [Recenze](#)

Cena Jindřicha Chalupeckého letos vystavuje díla laureátek a laureátů v městské galerii Plato v Ostravě. O výstavě v prostorách bývalého Bauhausu píše Silvie Šeborová.

Cena Jindřicha Chalupeckého změnila v poslední době opakovaně pravidla: nejprve ta týkající se výběru laureátů a laureátek, čerstvě i počtu finalistů a finalistek či věkového omezení, která budou platit od nadcházejícího roku. Ostatně změny v nastavení pravidel uměleckých soutěží jsou globální záležitostí. Otázky týkající se vztahu finalistů a finalistek k laureátům či laureátkám i věkovou hranici řešila slovenská Cena Oskára Čepana i britská Turner Prize. Mimo to se zásadní proměny nedávno dočkala také například soutěž World Press Photo, u které byly zrušeny kategorie sport, portrét nebo příroda a nově se vyhlašují regionální vítězové a vítězky z jednotlivých kontinentů. Vedení Společnosti Jindřicha Chalupeckého v tomto ohledu sleduje globální trendy a snaží se jim dostat, přesto určitý princip soutěžení, byť za jiných podmínek, ve světě zůstává na rozdíl od Česka přítomen. Každopádně nový přístup zjevně neodrazuje umělce a umělkyně, kteří se do „soutěže“ hlásí. Letos porota vybírala z přibližně 90 přihlášek, v případě příštího ročníku, který proběhne již bez věkového omezení, se sešlo zájemců ještě výrazně více.

Díky tomu Společnost Jindřicha Chalupeckého se svojí historií, záběrem i snahou o zprostředkování současného vizuálního umění stále do jisté míry zůstává významným činitelem na české výtvarné scéně. A určité principy z minulosti zůstávají zachovány: hlavním výstupem letošního ročníku CJCH je opět výstava současného umění s poměrně velkorysým rozpočtem, doplněná o prezentaci zahraničního hosta, doprovodný program a katalog s barevnými fotografiemi děl, který je navíc možné při návštěvě výstavy získat zdarma. Kvůli změně pravidel se již nejedná o soutěžní přehlídku, ale o prezentaci současného umění, na níž jsou zastoupeni zvolení umělci a umělkyně. Ty však nevybral kurátor galerie Plato, ale porota tvořená poměrně prestižním kolektivem. V jejich řadách pro letošní ročník zasedli Ivet Čurlin (Kunsthalle Wien), Anna Daučíková (vizuální umělkyně se slovenskými kořeny), Charles Esche (Van Abbemuseum, Eindhoven), Fatoş Üstek (Frieze Sculpture, Londýn) a Jan Zálešák (Fakulta výtvarných umění VUT, Brno).

Pohled do expozice s dílem Had Petry Jandy.

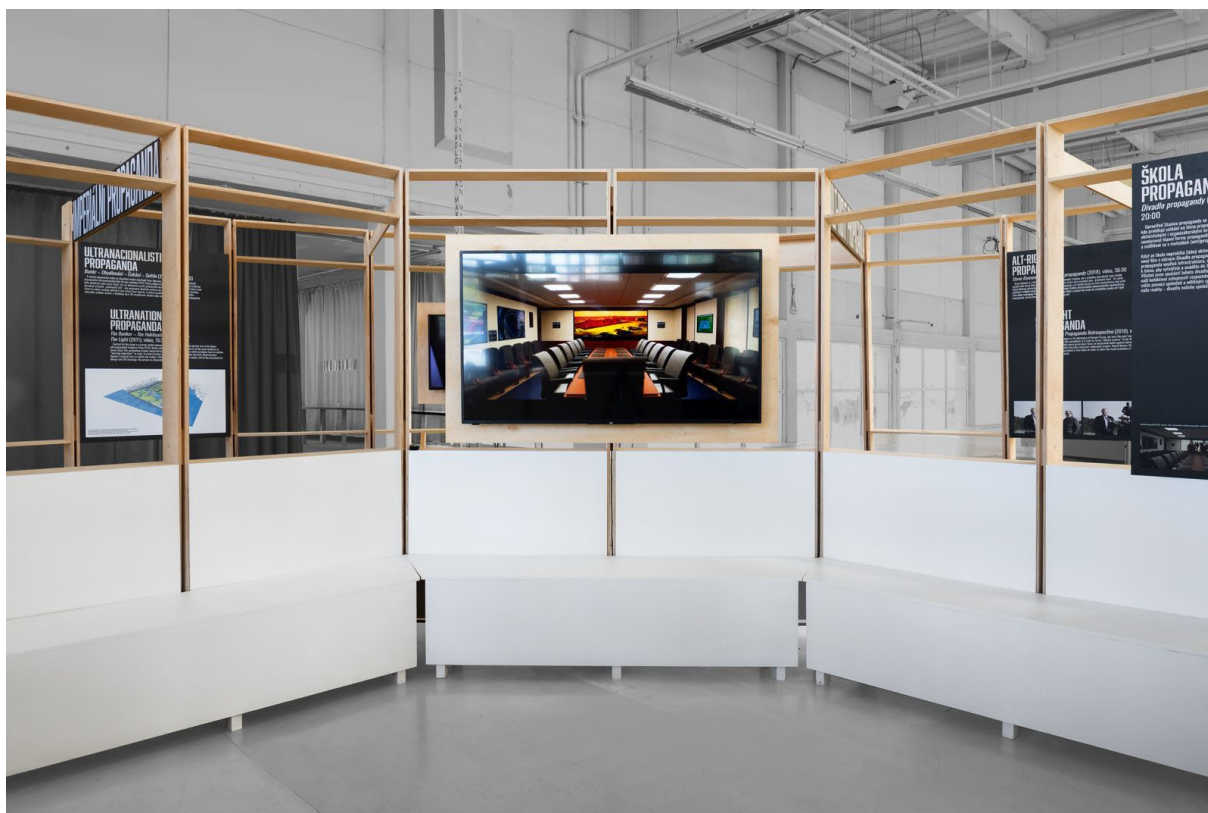
Princip nesoutěžení, spolupráce, práce v kolektivu, za který vedení CJCH vyměnilo předchozí systém, se prolíná i do samotné instalace laureátské výstavy. Jednotlivá díla se ve velkorysých prostorách bývalého obchodního domu Bauhaus prolínají a vzájemně mezi sebou prostupují pravděpodobně s větší lehkostí, než s jakou by byla instalována za podmínek, kdyby se autor či autorka některého z nich měli stát vítězi soutěže. Přesto zde na první pohled zaujímá poměrně dominantní roli centrálně umístěné dílo Petry Janda, jehož „kořeny“ prorůstají celou instalací. Umělkyně jej vytvořila splétáním ze slámy a demonstruje na něm principy, které ve své tvorbě používá: své práce doplňuje o performance, do jejich realizace (vzniku a návazných akcí) zahrnuje rodinu, umělce i přátele. Na druhý pohled se však při procházení výstavní instalací ukáže, že výrazné postavení v rámci instalace si pro sebe dokáží uzmout i další díla, která prostorem prostupují a vzájemně na sebe navazují (někdy to vypadá, že i reagují), a že záleží hlavně na úhlu pohledu diváctva, respektive na tom, kde v daný okamžik stojíme a odkud se na výstavu díváme.

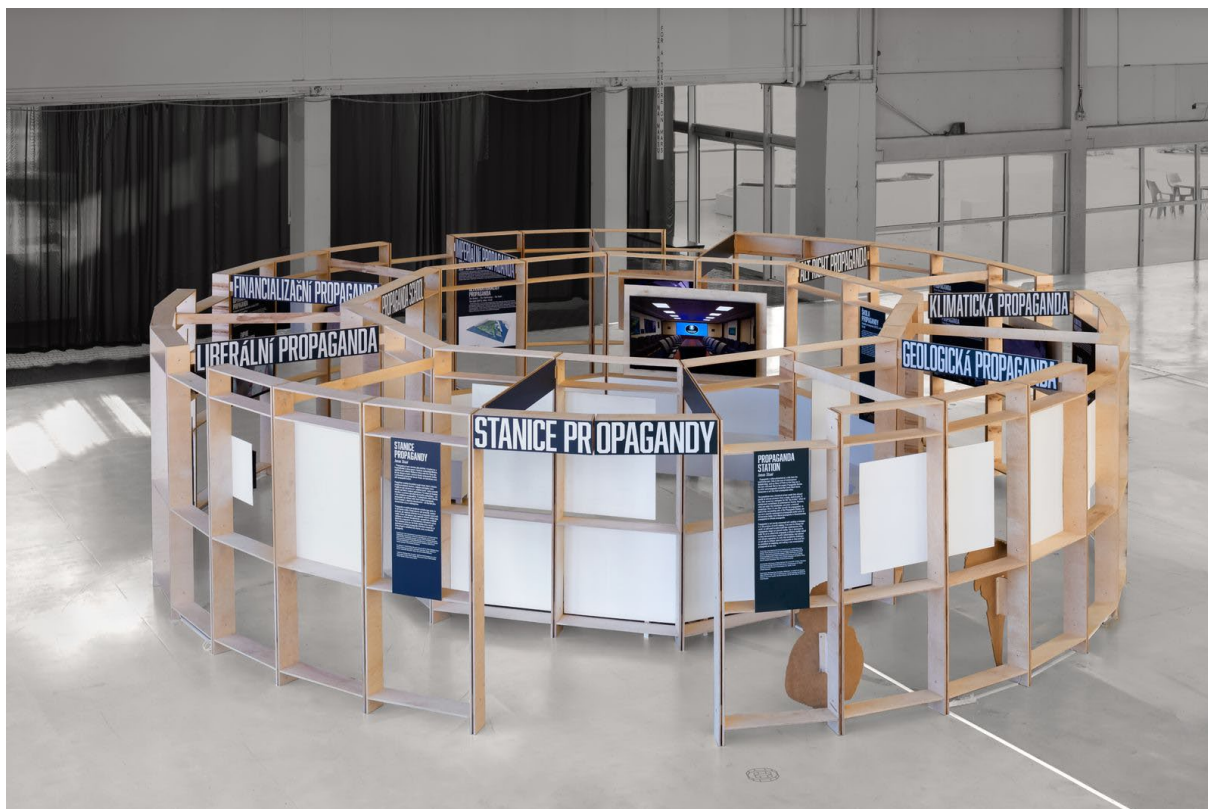
V případě Lenky Glisníkové pojednává její dílo o tématu práce. Ve vystaveném objektu je již téměř nečitelné, že autorka přichází z fotografického prostředí. Prezentuje zde organický celek, propojený instalačními trubkami, složený z různých součástí, komponentů a UV tisků na plexiskle. Kryštof Brůha si zase všímá v rovině umělecké i vědecké jevů, které provází fungování našeho světa, jeho snímky zpracovávají téma proměny průměrné teploty země v letech 2013–2023. V případě prezentované instalace pracuje s kapalinou, která má schopnost rozkládání světelného spektra v kapalném prostředí, i se závěsnými horninami. Gabriela Těthalová představuje abstraktní malby s organickými prvky, jako jsou ptačí pera, stylizované ruce, tvary odkazující k rostlinám. Její obrazy však nejsou instalované na stěnách, ale sdružené do hnízd, která se objevují na různých místech výstavy.

30. 1. 2024 | [Artalk](#) | [Fotoreporty](#)

**Jonas Staal / Stanice propagandy / kurátorka: Karina Kottová / PLATO / Ostrava
/ 1. 11. 2023 – 25. 2. 2024**

Jonas Staal: *Propaganda Station*

Jindřich Chalupecký Society

Jonas Staal, *Propaganda Station*, 2023. Installation, mixed media. Installation view, PLATO Ostrava, Ostrava, Czech Republic, 2023.

January 29, 2024

Jonas Staal

Propaganda Station

Guest artist of the Jindřich Chalupecký Award
2023

November 2, 2023–February 25, 2024

[Add to Calendar](#)

PLATO Ostrava

Janáčkova 22

Ostrava

Czech Republic

www.sjch.cz

islandsofkinship.org

plato-ostrava.cz

[Instagram](#) / [Instagram](#) / [Facebook](#)

Propaganda Station is a new complex installation and live program by Dutch artist Jonas Staal exploring the involvement of art and culture in the dominant forms of contemporary propaganda as well as the tools and possibilities of (counter)propaganda—forms that emerge from emancipatory grassroots and liberation movements. The exhibition is organized as a part of the program of the Jindřich Chalupecký Society within the scope of the international project *Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions*. The installation will subsequently travel to Zagreb and Skopje. In Ostrava—the Czech Republic's emerging artistic and cultural hub—Staal's immersive project is being presented in parallel with the exhibition of this year's laureates of the Jindřich Chalupecký Award, a prize that has been granted to emerging visual artists based in the Czech Republic annually since 1990. Both exhibitions are on view until February 25, 2024.

Reversed panopticon summarizes a decade of research

Propaganda Station is based on more than a decade of artistic research conducted by Staal on propaganda and counterpropaganda. The physical installation, as well as several iterations of the accompanying live program entitled *Propaganda School*, uncover the mechanisms through which the oppressive status quo is maintained in many aspects of our social lives. It is also a hopeful encouragement of individual and collective efforts towards meaningful action and potential change.

The installation takes the form of a “reversed panopticon”—in Staal’s conception, the widely theorized circular prison model allowing for omnipresent surveillance of the prisoners by a guard situated in the center instead becomes a space for collective observation, where the “propagandists” are observed by the public. The outer circle presents earlier video works on diverse aspects and niches of propaganda—from climate propaganda to financial and liberal propaganda to ultranationalist or alt-right propaganda to geological and empire propaganda. Propaganda is understood here not only as a historical concept referring to totalitarian regimes of the past (or those repeating similar pasts in the present) but also as a quite vivid mechanism of northern democracies. Often hidden aspects are brought to light, observed, and reassessed in order to put our imagination back into play and discuss what kind of propaganda – as a tool used by activists, artists, and citizens – could “strike back” and help create new, more livable conditions and systems.

New film critically assesses propagandistic staging and role-play

The individual nodes are organized around a dominant focal point, which presents Staal’s new eighteen-minute film *Propaganda Theater, Video Study*, which was created for this occasion. The film attempts to critically assess the principles of propagandistic staging, role-play, and encoding of major (extremely problematic and intentionally misleading) narratives, not only through mass media but also mass entertainment, while the boundaries between both continue to blur. The spectators, Staal argues, are not only mere onlookers or consumers; they become spect-actors—active parts of the script, often without even realizing it. “Propaganda works best when it is not recognized as propaganda. It works best when the world we are performing feels like our own, our home, all along,” the film concludes.

***Propaganda School* unfolds with local activists and experts**

The center of the “panopticon” also serves as a stage for the live program of *Propaganda School*, a platform for artists, academics, and activists to publicly uncover the mechanisms of mainstream propaganda and explore the potential of emancipatory (counter)propaganda that can facilitate wider discussions stemming from feminist and anti-racist movements and also advocate for greener and more egalitarian futures.

The first iteration of *Propaganda School*, which featured artist Jonas Staal, visual culture theorist Andrea Průchová Hrůzová, and media expert Jan Bělíček, centered around propaganda from the perspective of media imagery and (dis)information. The second iteration, hosted by the Jindřich Chalupecký Society’s inclusion and sustainability coordinator Nikola Ludlová, discussed anti-Roma propaganda and forms of resistance to it with Roma activist and community organizer Edita Stejskalová and human rights activist, researcher, and translator Gwendolyn Albert. The third and final program of *Propaganda School* will be a discussion with Ostrava-based eco-activist Michal Feller on the topics of environmental and climate breakdown, possibilities for ecological renewal, and interspecies coexistence.

Sponsored Exhibition Announcement

Jonas Staal's *Propaganda Station* Premieres at PLATO Ostrava

Ten years of artistic research on propaganda and counterpropaganda went into the installation, which explores the mechanisms maintaining the status quo. On view in Ostrava, Czech Republic.

 Jindřich Chalupecký Society January 22, 2024

Jonas Staal, *Propaganda Station* (2023), installation, mixed media, 9.43 meters in diameter

Propaganda Station is a complex new installation by Dutch artist [Jonas Staal](#). It explores the involvement of art and culture in the dominant forms of contemporary propaganda as well as the tools and possibilities of (counter)propaganda — forms that emerge from emancipatory grassroots and liberation movements.

Now on view at [PLATO Ostrava](#) in Ostrava, Czech Republic, *Propaganda Station* aims to make visible the various contemporary propagandas that actively shape our world today. The central installation is designed as an inversed panopticon — a circular prison with cells arranged around a central well, from which prisoners can be observed at all times. Yet rather than surveilling the visitor, Staal's work provides the viewer a position of counter-surveillance over the work of propagandists who influence our everyday lives.

Propaganda Station consists of various “cells,” with each introducing a different piece of contemporary propaganda, such as Ultranationalist Propaganda, Alt-Right Propaganda, Liberal Propaganda, Financialization Propaganda, Empire Propaganda, Climate Propaganda, and Geological Propaganda. Overseeing these different propaganda cells, the viewer becomes part of a reversed balance of power: Now they surveil the propagandists, instead of the other way around.

At the center of the installation is a “propaganda school,” where different artists, academics, journalists, theorists, campaigners, and activists give lectures, workshops, and trainings in the fields of propaganda analysis and (counter)propaganda work.

This exhibition is organized as part of a program by the [Jindřich Chalupecký Society](#) within the scope of the international project [Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions](#). *Propaganda Station* will subsequently travel to Zagreb, Croatia, and Skopje, Macedonia.

In Ostrava — an emerging artistic and cultural hub in the Czech Republic — Staal’s immersive project is being presented alongside an exhibition of this year’s laureates of the [Jindřich Chalupecký Award](#), an annual prize that has been granted to emerging visual artists based in the Czech Republic since 1990. Both are on view until February 25.

Follow Islands of Kinship and the Jindřich Chalupecký Society on Instagram at [@islandsofkinship](#) and [@sjch_cz](#).

10. Finanční zpráva

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY pro nevýdělečné organizace

v plném rozsahu
ke dni: 31.12.2023
(v celých tisících Kč)
IČ: 69342491

Dle vyhlášky č. 504/2002 Sb.
Sestaveno dne: 26.4.2024
Právní forma účetní jednotky:
Předmět podnikání účetní jednotky:

Název a sídlo účetní jednotky
Společnost Jindřicha Chalupeckého, z.s.
Dukelských hrdinů 500
Praha 7
17000

Označení a	NÁKLADY b	Číslo řádku c	Činnost		
			hlavní 1	hospodářská 2	celkem 3
A.I.	Spotřebované nákupy a nakupované služby (součet A.I.1. až A.I.6.)	01	13 568		13 568
1.	Spotřeba materiálu, energie a ostatních neskladovaných dodávek	02	346		346
2.	Prodané zboží	03			
3.	Opravy a udržování	04	3		3
4.	Náklady na cestovné	05	460		460
5.	Náklady na reprezentaci	06	46		46
6.	Ostatní služby	07	12 713		12 713
A.II.	Změny stavu zásob vlastní činnosti a aktivace (součet A.II.7. až A.II.9.)	08			
7.	Změna stavu zásob vlastní činnosti	09			
8.	Aktivace materiálu, zboží a vnitroorganizačních služeb	10			
9.	Aktivace dlouhodobého majetku	11			
A.III.	Osobní náklady (součet A.III.10. až A.III.14.)	12	364		364
10.	Mzdové náklady	13	286		286
11.	Zákonné sociální pojištění	14	78		78
12.	Ostatní sociální pojištění	15			
13.	Zákonné sociální náklady	16			
14.	Ostatní sociální náklady	17			
A.IV.	Daně a poplatky (A.IV.15.)	18	10		10
15.	Daně a poplatky	19	10		10
A.V.	Ostatní náklady (součet A.V.16. až A.V.22.)	20	131		131
16.	Smluvní pokuty, úroky z prodlení, ostatní pokuty a penále	21	35		35
17.	Odpis nedobytné pohledávky	22			
18.	Nákladové úroky	23			
19.	Kursově ztráty	24			
20.	Dary	25			
21.	Manka a škody	26			
22.	Jiné ostatní náklady	27	96		96

Označení a	NÁKLADY b	Číslo řádku c	Činnost		
			hlavní 1	hospodářská 2	celkem 3
A.VI.	Odpisy, prodaný majetek, tvorba a použití rezerv a opravných položek (součet A.VI.23. až A.I.27.)	28			
23.	Odpisy dlouhodobého majetku	29			
24.	Prodaný dlouhodobý majetek	30			
25.	Prodané cenné papíry a podíly	31			
26.	Prodaný materiál	32			
27.	Tvorba a použití rezerv a opravných položek	33			
A.VII.	Poskytnuté příspěvky (A.VII.28.)	34			
28.	Poskytnuté členské příspěvky a příspěvky zúčtované mezi organizačními složkami	35			
A.VIII.	Daň z příjmů (A.VIII.29.)	36			
29.	Daň z příjmů	37			
	NÁKLADY CELKEM (A.I. + A.II. + A.III. + A.IV. + A.V. + A.VI. + A.VII. + A.VIII.)	38	14 073		14 073

Označení a	VÝNOSY b	Číslo řádku c	Činnost		
			hlavní 1	hospodářská 2	celkem 3
B.I.	Provozní dotace (B.I.1.)	39	15 228		15 228
1.	Provozní dotace	40	15 228		15 228
B.II.	Přijaté příspěvky (součet B.II.2. až B.II.4.)	41			
2.	Přijaté příspěvky zúčtované mezi organizačními složkami	42			
3.	Přijaté příspěvky (dary)	43			
4.	Přijaté členské příspěvky	44			
B.III.	Tržby za vlastní výkony a za zboží	45	631		631
B.IV.	Ostatní výnosy (součet B.VI.5. až B.VI.10.)	46	5		5
5.	Smluvní pokuty, úroky z prodlení, ostatní pokuty a penále	47			
6.	Platby za odepsané pohledávky	48			
7.	Výnosové úroky	49			
8.	Kursově zisky	50	5		5
9.	Zúčtování fondů	51			
10.	Jiné ostatní výnosy	52			
B.V.	Tržby z prodeje majetku (součet B.V.11. až B.V.15.)	53			
11.	Tržby z prodeje dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	54			
12.	Tržby z prodeje cenných papírů a podílů	55			
13.	Tržby z prodeje materiálů	56			
14.	Výnosy z krátkodobého finančního majetku	57			
15.	Výnosy z dlouhodobého finančního majetku	58			
	VÝNOSY CELKEM (B.I. + B.II. + B.III. + B.IV. + B.V.)	59	15 864		15 864
C.	Výsledek hospodaření před zdaněním	60	1 791		1 791
D.	Výsledek hospodaření po zdanění	61	1 791		1 791

Osoba odpovědná za účetnictví (jméno a podpis)	Podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky nebo podpisový záznam fyzické osoby, která je účetní jednotkou
Osoba odpovědná za účetní závěrku (jméno a podpis)	
Tel.: _____ Linka: _____	

ROZVAHA pro nevýdělečné organizace

v plném rozsahu
ke dni: 31.12.2023
(v celých tisících Kč)
IČ: 69342491

Název a sídlo účetní jednotky
Společnost Jindřicha Chalupeckého, z.s.
Dukelských hrdinů 500
Praha 7
17000

Sestaveno dne: 26.4.2024
Právní forma účetní jednotky:
Předmět podnikání účetní jednotky:

Označení a	AKTIVA b	Číslo řádku c	Stav k prvnímu dni účet. období	Stav k poslednímu dni úč. období
			1	2
A.	Dlouhodobý majetek celkem (A.I. + A.II. + A.III. + A.IV.)	01	0	0
A.I.	Dlouhodobý nehmotný majetek celkem (součet A.I.1. až A.I.7.)	02	42	42
1.	Nehmotné výsledky výzkumu a vývoje	03	0	0
2.	Software	04	0	0
3.	Ocenitelná práva	05	0	0
4.	Drobný dlouhodobý nehmotný majetek	06	0	0
5.	Ostatní dlouhodobý nehmotný majetek	07	42	42
6.	Nedokončený dlouhodobý nehmotný majetek	08	0	0
7.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehmotný majetek	09	0	0
A.II.	Dlouhodobý hmotný majetek celkem (součet A.II.1. až A.II.10.)	10	0	0
1.	Pozemky	11	0	0
2.	Umělecká díla, předměty a sbírky	12	0	0
3.	Stavby	13	0	0
4.	Hmotné movité věci a jejich soubory	14	0	0
5.	Pěstitelské celky trvalých porostů	15	0	0
6.	Dospělá zvířata a jejich skupiny	16	0	0
7.	Drobný dlouhodobý hmotný majetek	17	0	0
8.	Ostatní dlouhodobý hmotný majetek	18	0	0
9.	Nedokončený dlouhodobý hmotný majetek	19	0	0
10.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek	20	0	0
A.III.	Dlouhodobý finanční majetek celkem (součet A.III.1. až A.III.6.)	21	0	0
1.	Podíly - ovládaná nebo ovládající osoba	22	0	0
2.	Podíly - podstatný vliv	23	0	0
3.	Dluhové cenné papíry držené do splatnosti	24	0	0
4.	Zápůjčky organizačním složkám	25	0	0
5.	Ostatní dlouhodobé zápůjčky	26	0	0
6.	Ostatní dlouhodobý finanční majetek	27	0	0

Označení a	AKTIVA b	Číslo řádku c	Stav k prvnímu dni úč. období	Stav k poslednímu dni úč. období
			1	2
A.IV.	Oprávky k dlouhodob. majetku celkem (součet A.IV.1 až A.IV.11.)	28	-42	-42
1.	Oprávky k nehmotným výsledkům výzkumu a vývoje	29	0	0
2.	Oprávky k softwaru	30	0	0
3.	Oprávky k ocenitelným právům	31	0	0
4.	Oprávky k drobnému dlouhodobému nehmotnému majetku	32	0	0
5.	Oprávky k ostatnímu dlouhodobému nehmotnému majetku	33	0	0
6.	Oprávky ke stavbám	34	0	0
7.	Oprávky k samostatným hmotným movitým věcem a souborům hmotných movitých věcí	35	0	0
8.	Oprávky k pěstitelským celkům trvalých porostů	36	0	0
9.	Oprávky k základnímu stádu a tažným zvířatům	37	0	0
10.	Oprávky k drobnému dlouhodobému hmotnému majetku	38	0	0
11.	Oprávky k ostatnímu dlouhodobému hmotnému majetku	39	-42	-42
B.	Krátkodobý majetek celkem (B.I. + B.II. + B.III. + B.IV.)	40	483	5 269
B.I.	Zásoby celkem (součet B.I.1. až B.I.9.)	41	0	0
1.	Materiál na skladě	42	0	0
2.	Materiál na cestě	43	0	0
3.	Nedokončená výroba	44	0	0
4.	Polotovary vlastní výroby	45	0	0
5.	Výrobky	46	0	0
6.	Mladá a ostatní zvířata a jejich skupiny	47	0	0
7.	Zboží na skladě a v prodejnách	48	0	0
8.	Zboží na cestě	49	0	0
9.	Poskytnuté zálohy na zásoby	50	0	0
B.II.	Pohledávky celkem (součet B.II.1. až B.II.19.)	51	165	1 493
1.	Odběratelé	52	109	313
2.	Směnky k inkasu	53	0	0
3.	Pohledávky za eskontované cenné papíry	54	0	0
4.	Poskytnuté provozní zálohy	55	17	0
5.	Ostatní pohledávky	56	19	0
6.	Pohledávky za zaměstnanci	57	0	0
7.	Pohledávky za institucemi sociálního zabezpečení a veřejného zdravotního pojištění	58	0	0
8.	Daň z příjmů	59	0	0
9.	Ostatní přímé daně	60	0	0
10.	Daň z přidané hodnoty	61	0	0

Označení a	AKTIVA b	Číslo řádku c	Stav k prvnímu dni účet. období	Stav k poslednímu dni úč. období
			1	2
11.	Ostatní daně a poplatky	62	0	0
12.	Nároky na dotace a ostatní zúčtování se státním rozpočtem	63	0	0
13.	Nároky na dotace a ostatní zúčtování s rozpočtem orgánů územních samosprávných celků	64	0	0
14.	Pohledávky za společníky sdruženými ve společnosti	65	0	0
15.	Pohledávky z pevných termínovaných operací a opcí	66	0	0
16.	Pohledávky z vydaných dluhopisů	67	0	0
17.	Jiné pohledávky	68	0	1 180
18.	Dohadné účty aktivní	69	20	0
19.	Opravná položka k pohledávkám	70	0	0
B.III.	Krátkodobý finanční majetek celkem (součet B.III.1. až B.III.7.)	71	312	3 776
1.	Peněžní prostředky v pokladně	72	97	131
2.	Ceniny	73	0	0
3.	Peněžní prostředky na účtech	74	215	3 645
4.	Majetkové cenné papíry k obchodování	75	0	0
5.	Dluhové cenné papíry k obchodování	76	0	0
6.	Ostatní cenné papíry	77	0	0
7.	Peníze na cestě	78	0	0
B.IV.	Jiná aktiva celkem (součet B.IV.1. až B.IV.2.)	79	6	0
1.	Náklady příštích období	80	6	0
2.	Příjmy příštích období	81	0	0
	AKTIVA CELKEM (A. + B.)	82	483	5 269

Označení a	PASIVA b	Číslo řádku c	Stav k prvnímu dni účet. období	Stav k poslednímu dni úč. období
			3	4
A.	Vlastní zdroje celkem (A.I. + A.II.)	01	292	2 095
A.I.	Jmění celkem (A.I.1. + A.I.2. + A.I.3.)	02	204	292
1.	Vlastní jmění	03	204	292
2.	Fondy	04	0	0
3.	Oceňovací rozdíly z přecenění finančního majetku a závazků	05	0	0
A.II.	Výsledek hospodaření celkem (A.II.1. + A.II.2. + A.II.3.)	06	88	1 803
1.	Účet výsledku hospodaření	07	88	1 803
2.	Výsledek hospodaření ve schvalovacím řízení	08	0	
3.	Nerozdělený zisk, neuhrazená ztráta minulých let	09	0	0
B.	Cizí zdroje celkem (B.I. + B.II. + B.III. + B.IV.)	10	191	3 174
B.I.	Rezervy celkem (B.I.1.)	11	0	0
1.	Rezervy	12	0	0
B.II.	Dlouhodobé závazky celkem (součet B.II.1. až B.II.7.)	13	0	0
1.	Dlouhodobé úvěry	14	0	0
2.	Vydané dluhopisy	15	0	0
3.	Závazky z pronájmu	16	0	0
4.	Přijaté dlouhodobé zálohy	17	0	0
5.	Dlouhodobé směnky k úhradě	18	0	0
6.	Dohadné účty pasivní	19	0	0
7.	Ostatní dlouhodobé závazky	20	0	0
B.III.	Krátkodobé závazky celkem (součet B.III.1. až B.III.23.)	21	156	3 174
1.	Dodavatelé	22	34	2 841
2.	Směnky k úhradě	23	0	0
3.	Přijaté zálohy	24	0	0
4.	Ostatní závazky	25	32	201
5.	Zaměstnanci	26	0	0
6.	Ostatní závazky vůči zaměstnancům	27	0	61
7.	Závazky k institucím sociálního zabezpečení a veřejného zdravotního pojištění	28	0	0
8.	Daň z příjmů	29	0	0
9.	Ostatní přímé daně	30	0	0
10.	Daň z přidané hodnoty	31	0	0
11.	Ostatní daně a poplatky	32	0	0
12.	Závazky ze vztahu k státnímu rozpočtu	33	0	0
13.	Závazky ze vztahu k rozpočtu orgánů územních samosprávních celků	34	0	0
14.	Závazky z upsaných nesplacených cenných papírů a podílů	35	0	0

Označení	PASIVA	Číslo řádku	Stav k prvnímu dni účet. období	Stav k poslednímu dni úč. období
a	b	c	3	4
15.	Závazky ke společníkům sdruženým ve společnosti	36	0	0
16.	Závazky z pevných termínovaných operací a opcí	37	0	0
17.	Jiné závazky	38	90	71
18.	Krátkodobé úvěry	39	0	0
19.	Eskontní úvěry	40	0	0
20.	Vydané krátkodobé dluhopisy	41	0	0
21.	Vlastní dluhopisy	42	0	0
22.	Dohadné účty pasivní	43	0	0
23.	Ostatní krátkodobé finanční výpomoci	44	0	0
B.IV.	Jiná pasiva celkem (součet B.IV.1. až B.IV.2.)	45	35	0
1.	Výdaje příštích období	46	35	0
2.	Výnosy příštích období	47	0	0
	PASIVA CELKEM (A. + B.)	48	483	5 269

Osoba odpovědná za účetnictví (jméno a podpis)	Podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky nebo podpisový záznam fyzické osoby, která je účetní jednotkou
Osoba odpovědná za účetní závěrku (jméno a podpis)	
Tel.: _____ Linka: _____	

Příloha v účetní závěrce § 39 vyhl. č. 504/2002 Sb.

Název a sídlo účetní jednotky

Společnost Jindřicha Chalupeckého, z.s.
Dukelských hrdinů 500/25a, 17000 Praha 7

Údaje o účetní jednotce

IČ: 69342491
Zapsána u: Městského soudu v Praze
Zapsána do OR dne: 1.1.2014
Právní forma: SPOLEK
V likvidaci: Ne
Předmět podnikání:
Rozvahový den: 31.12.2023
Okamžik sestavení účetní závěrky: 26.4.2024
Spisová značka: L 9540

Použité obecné účetní zásady a metody

Účetní zásady

Příložená účetní závěrka byla připravena podle vyhlášky č. 504/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví.

Účetní metody

Pro správné vyčíslení hospodářského výsledku účetní jednotky za účetní období, účetní jednotka přiřazuje náklady a výnosy do období, se kterým časově a věcně souvisejí.

Podpisový záznam statutárního orgánu

Podpisový záznam účetní jednotky

.....

.....